

Fremsat den 5. oktober 2022 af skatteministeren (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af bekæmpelsesmidler og forskellige andre love¹⁾

(Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for erhverv efter Aftale om grøn skattereform af 8. december 2020 og omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026 m.v.)

§ 1

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og senest ved § 8 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, 1. pkt., udgår », 10 c«.

2. I § 10 a, 1. og 2. pkt., ændres »4,5 kr./GJ« til: »8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«, og som 3. pkt. indsættes:

»Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

3. I § 10 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »1,6 pct.« til: »7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau)«, og », jf. dog § 10 c« udgår.

4. I § 10 b, stk. 1, indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved tilbagebetaling for motorbrændstof efter § 10, stk. 3, kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen for dieselækvivalenter i § 1, stk. 8, 2. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Ved tilbagebetaling af øvrig afgiftspligtig gas kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen

i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Satserne for tilbagebetaling i 2.-4. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

5. § 10 c ophæves.

6. I § 10 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

7. I § 10 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 10 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ. (2015-niveau).«

9. I § 10 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 10 d indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der som udkast har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

11. I § 10 e, stk. 1, udgår »§ 10 b, stk. 3 eller 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4,«.

12. Efter § 15 indsættes:

»§ 16. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og senest ved § 9 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 a, 1. pkt., udgår », 8 c«.

2. I § 8 a, 1. og 2. pkt., ændres »4,5 kr./GJ« til: »8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«, og som 3. pkt. indsættes:

»Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

3. I § 8 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »1,6 pct.« til: »7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau)«, og », jf. dog § 8 c« udgår.

4. I § 8 b, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

5. § 8 c ophæves.

6. I § 8 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau)«.

7. I § 8 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau)«.

8. I § 8 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau)«.

9. I § 8 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau)«.

10. I § 8 d indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

11. Efter § 12 indsættes:

»§ 13. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 3

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, og § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og senest ved § 12 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12.«

Stk. 13-15 bliver herefter stk. 14-16.

2. I § 9, stk. 15, 1. pkt., der bliver stk. 16, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 15«.

3. I § 11 a, 1. pkt., udgår », 11 c«.

4. I § 11 a, 1. og 2. pkt., ændres »4,5 kr./GJ« til: »8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«, og som 3. pkt. indsættes:

»Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.«

5. I § 11 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »1,6 pct.« til: »7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau)«, og », jf. dog § 11 c« udgår.

6. I § 11 b, stk. 1, indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved tilbagebetaling for motorbrændstof, som tilbagebetales efter § 11, stk. 3, kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen for dieselækvivalenter i § 1, stk. 8, 2. pkt. Ved tilbagebetaling for øvrige afgiftspligtige produkter kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2.

pkt., gange med 1 over 1,2. Satserne i 2.-4. pkt. reguleres efter § 32 a.«

7. § 11 c ophæves.

8. I § 11 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

9. I § 11 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 11 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

11. I § 11 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

12. I § 11 d indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingsen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a.«

13. Efter § 16 indsættes:

»§ 17. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 4

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020 og § 4 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 3, ændres »112,88 kr.« til: »140 kr.«

2. I § 1, stk. 2, nr. 4, ændres »52,75 kr.« til: »20 kr.«

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 18 og 19:

»18) Karburatorvæske, 29,7 øre pr. liter.

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.«

2. I § 2, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Registrerede virksomheder kan som alternativ til stk. 1, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 8, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).«

3. I § 2 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften efter stk. 2, 3. pkt.«

4. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 6

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret ved § 12 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 16 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, 2. pkt., udgår », jf. dog § 8, stk. 4.«

2. § 8, stk. 4, ophæves.

3. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 7

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 906 af 21. juni 2022 og senest ved § 1 i lov nr. 1268 af 13. september 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 8

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 478 af 14. april 2020, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 15 indsættes:

»§ 16. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af udledningen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 9

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 672 af 19. april 2021 og § 20 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 12. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 10

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 127

af 30. januar 2021 og § 15 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 21 indsættes:

»§ 22. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 11

I lov nr. 168 af 29. februar 2020 om ændring af lov om afgift af tinglysning af ejer- og panterrettigheder m.v. (tinglysningsafgiftsloven), emballageafgiftsloven, lov om afgift af bekæmpelsesmidler og forskellige andre love (Indeksering af de faste tinglysningsafgifter og en række miljøafgifter og genindførelse af registreringsafgiften på luftfartøjer m.v.), som ændret ved § 9 i lov nr. 2227 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 5, ophæves.

§ 12

I lov nr. 906 af 21. juni 2022 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter og ligningsloven (Nedsættelse af den almindelige elafgift, afskaffelse af grøn check for ikkepensionister m.v. og forhøjelse af det maksimale beskæftigelsesfradrag), foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 3 og 4, ophæves.

§ 13

I lov nr. 1268 af 13. september 2022 om ændring af lov om afgift af elektricitet og ligningsloven (Nedsættelse af den almindelige elafgift i fjerde kvartal 2022 og i 2023 og forhøjelse af det maksimale beskæftigelsesfradrag for indkomstårene 2022 og 2023), foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 4 og 5, ophæves.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 3-10, § 2, nr. 1, 3-10 og § 3, nr. 3, 5-12, træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5, nr. 2 og 3.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning fra en virksomhed tillade, at virksomheden foretager en skønsmæssig opgørelse af andelen af afgiftspligtig over-

skudsvarme for 2022, når told- og skatteforvaltningen vurderer, at opgørelsen svarer til den faktiske mængde afgiftspligtig overskudsvarme for perioden. Det er en forudsætning for tilladelsen, at virksomheden i 2022 har haft ikke-afgiftspligtig overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke § 9, stk. 11, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder anvendelse.

Stk. 5. § 4 finder anvendelse for varer, der fra og med tidspunktet for lovens ikrafttræden udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for proces
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Forhøjelse af energiafgift for procesbrug i landbrug og lignende erhverv
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Forhøjelse af energiafgift for mineralogiske processer mv.
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftsloven
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.6. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7. Overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1.1. Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for proces, landbrug m.v. og mineralogiske processer m.v.
 - 4.1.2. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026
 - 4.1.3. Udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftsloven
 - 4.1.4. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven
 - 4.1.5. Overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter
 - 4.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1.1. Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for proces, landbrug m.v. og mineralogiske processer m.v.
 - 5.1.2. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026
 - 5.1.3. Udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftsloven
 - 5.1.4. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven
 - 5.1.5. Overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter
 - 5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
 - 9.1. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026
 - 9.2. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har samlet set til formål at gøre Danmark grønnere ved at bidrage til et bedre klima og miljø. Det skal ske ved at reducere CO₂-udledningen, mindske sprøjtemidlers belastning af miljø og sundhed og reducere luftforureningen ved mindre udledning af NO_x.

Dette lovforslag omfatter således de første skridt i retningen af en højere og mere ensartet afgift på CO₂e-udledninger med udgangspunkt i det eksisterende afgiftssystem. Initiativerne har til formål at understøtte den grønne omstilling af det danske energiforbrug ved at gøre det dyrere for erhverv at anvende fossile brændsler som en del af deres virksomhed. Med lovforslaget foreslås det at forhøje energiafgiften på fossile brændsler for erhverv med 6 kr. pr. GJ (2021-niveau). Forhøjelsen indføres fra 2023 til 2025. Det foreslås derudover at forhøje energiafgiften på fossile brændsler for landbrug mv. samt energiafgiften på fossile brændsler til mineralogiske processer mv. med 6 kr. pr. GJ (2021-niveau). Disse forhøjelser træder i kraft fra 2025.

Samlet set medfører afgiftsforhøjelserne på fossile brændsler for erhverv til almindelig proces, mineralogiske processer mv. samt landbrug og gartneri reduktioner på samlet ca. 0,5 mio. ton CO₂e.

Med lovforslaget foreslås det desuden at omlægge afgiftssatserne i lov om afgift af bekæmpelsesmidler for at mindske belastningen af sprøjtemidler.

For at reducere udledning af CO₂ er det afgørende, at der opkræves CO₂-afgift af alle afgiftspligtige varer. Derfor foreslås det, at der indføres en udfyldningsbestemmelse i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Endeligt indebærer lovforslaget en ophævelse af en afgiftsfritagelse i lov om afgift af kvælstofoxider for at ligestille konkurrenceforholdene mellem de store og mindre energianlæg. Forslaget vil desuden medføre en reduktion af den helbreds- og naturskadelige luftforurening fra NO_x.

2. Lovforslagets baggrund

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti indgik Aftale om grøn skattereform den 8. december 2020. Aftalen skal bidrage til, at Danmark når målet, der følger af klimaloven, om at reducere drivhusgasudledningerne med 70 pct. i 2030 i forhold til 1990 og om at opnå klimaneutralitet senest i 2050.

Lovforslaget udmønter aftalens første fase om at forhøje energiafgiften på fossile brændsler for erhverv til almindelig proces, landbrug m.v. samt mineralogiske processer m.v. med 6 kr. pr. GJ (2021-niveau). Forhøjelsen indføres fra 2023 til 2025.

Lovforslaget skal således understøtte den grønne omstilling af det danske energiforbrug ved at gøre det dyrere for

erhverv at anvende fossile brændsler som en del af deres virksomhed.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Kristendemokraterne har den 10. februar 2022 indgået Politisk aftale om en sprøjtemiddelstrategi 2022-2026 med en dertilhørende handlingsplan.

Aftalepartierne er enige om, at hovedformålet med strategien er at opnå en rekordlav belastning fra sprøjtemidler. Det er målet, at der skal anvendes så få sprøjtemidler som muligt, og at de sprøjtemidler, der anvendes, skal være de mindst belastende for sundhed og miljø. Som et middel til at opfylde målsætningen foreslås det at omlægge pesticidafgiften for at gøre det mere attraktivt at bruge sprøjtemidler med lav belastning af miljø og sundhed.

Det foreslås at indføre afgift for en række CO₂-afgiftspligtige varer, der i dag ikke kan opkræves afgift af. Det er et vigtigt instrument i reduktionen af CO₂-udledningen, at der fastsættes en CO₂-afgiftssats for samtlige CO₂-afgiftspligtige varer. Ændringen sker i forlængelse af, at Skatteforvaltningen har offentliggjort styresignal af 18. marts 2022, hvor praksis ændres, så der ikke opkræves CO₂-afgift af en vare, hvor lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven) ikke angiver en afgiftssats, selvom varen er afgiftspligtig.

For at ligestille konkurrenceforholdene mellem de store og mindre energianlæg, foreslås det at ophæve afgiftsfritagelsen i § 8, stk. 4, i lov om afgift af kvælstofoxider (herefter NO_x-afgiftsloven), da det udelukkende er de mindre energianlæg (under 30 MW), der kan anvende afgiftsfritagelsen for et energiprodukt, der medgår i produktionen af et tilsvarende energiprodukt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, ikke længere vil være fritaget for betaling af NO_x-afgift. Flere NO_x-udledninger vil fremover være afgiftspålagt, hvorfor en ophævelse af afgiftsfritagelsen, vil mindske helbreds- og naturskadelig luftforurening til gavn folkesundheden.

Endelig foreslås det at genindføre afgiftspligt for overskudsvarme fra energiprodukter, der anvendes til at producere tilsvarende energiprodukter, jf. § 9, stk. 11, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Ophævelsen af afgiftspligten skyldes en fejl, som forslaget skal rette op på.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for proces

3.1.1. Gældende ret

Energiafgifterne på fossile brændsler er fastlagt i lov om afgift af naturgas og bygas (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgifts-

loven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven). Afgiftssatsen for anvendelse af brændsler er differentieret. Når brændslerne anvendes erhvervsmæssigt til procesformål, er afgiften lavere end ved almindelig anvendelse som f.eks. til rumvarme. Procesformål omfatter blandt andet forarbejdning og produktion af varer.

Udgangspunktet er, at brændslerne anvendes til rumvarme m.v., og energiprodukterne leveres med fuld afgift. Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervsmæssig proces. Momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort energiafgifterne på brændsel anvendt til erhvervsmæssige procesformål i samme omfang, som virksomhederne har fradragret for indgående moms af energiprodukter og varme bortset fra 4,5 kr. pr. GJ, jf. gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a. Afgiftssatsen på 4,5 kr. pr. GJ er ikke indekseret.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre i reglerne for energiafgifter på fossile brændsler for erhverv i gasafgiftslovens § 10 a, mineralolieafgiftslovens § 11 a og kulafgiftslovens § 8 a.

Den foreslåede ændring vil medføre, at energiafgiften på fossile brændsler til procesformål forhøjes med 6 kr. pr. GJ i 2021-niveau. Afgiftsforhøjelsen indføres med 4 kr. pr. GJ i 2023 stigende til 6 kr. pr. GJ i 2025.

Afgiftssatserne på 8,5 kr. og 10,5 kr. vil blive angivet i 2015-niveau og foreslås indekseret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Ændringen vil medføre, at virksomheder fremover skal betale en højere afgift ved anvendelse af fossile brændsler til erhvervsmæssigt procesformål. Virksomhederne skal således fra den 1. januar 2023 betale 8,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) i energiafgift for fossile brændsler anvendt til proces. Denne afgift stiger fra den 1. januar 2025 til 10,7 kr. pr. GJ (2023-niveau).

3.2. Forhøjelse af energiafgift for procesforbrug i landbrug og lignende erhverv

3.2.1. Gældende ret

Momsregistrerede virksomheder, der til proces forbruger afgiftspligtige brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl kan opnå godtgørelse for den fulde afgift nedsat med 1,6 pct. Nedsættelsen svarer til en afgiftssats på ca. 1,5 kr. pr. GJ.

Dette forbrug vedrører f.eks. opvarmning af staldbygninger og korntørring af egne produkter i landbruget.

Udgangspunktet er, at momsregistrerede virksomheder, der til proces forbruger afgiftspligtige brændsler til jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl, kan opnå godtgørelse for den fulde afgift nedsat med 1,6 pct. Som en særlig undtagelse fra dette udgangspunkt gælder for væksthuse, at for de varer og varme, som anvendes til opvarmning af sådanne med et overdækket

areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, at godtgørelsen af afgiften nedsættes med EU's minimumsafgifter.

For momspligtige aktiviteter ydes desuden afgiftsgodtgørelse for afgiftsmærket landbrugsdiesel, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 3, 1. og 2. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt. Godtgørelsen kan nås for den fulde afgift nedsat med 1,6 pct. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre i reglerne for energiafgifter på fossile brændsler for landbrug og lignende erhverv i gasafgiftslovens § 10 b, mineralolieafgiftslovens § 11 b og kulafgiftslovens § 8 b.

Den foreslåede ændring vil medføre, at energiafgiften på fossile brændsler til procesformål til landbrug m.v. forhøjes med 6 kr. pr. GJ (2021-niveau).

Afgiftsforhøjelsen vil betyde, at afgiften omlægges fra at være en procentnedsættelse af godtgørelsen af afgiften til at være en nedsættelse på 7,5 kr. pr. GJ i (2021-niveau). Reduktionen af afgiftsgodtgørelsen vil derfor ikke længere være afhængig af den betalte afgiftssats.

Den foreslåede ændring vil indebære, at godtgørelse af afgiften omlægges fra at være en procentnedsættelse til at tage udgangspunkt i energiindholdet (GJ), og vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Energiindholdet (GJ) er ikke altid kendt for virksomhederne, hvorfor det vil være administrativt nemmere, hvis virksomhederne forsat kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling. Der foreslås derfor en alternativ opgørelsesmetode til beregning af procentvis nedsættelse af tilbagebetalingen, som er balanceret ud fra afgiftssatsen for elpatronordningen. For at tage hensyn til, at der er højere afgifter på motorbrændstoffer end på brændsler, indsættes desuden en særlig opgørelsesmetode for motorbrændstoffer omfattet af gasafgift eller mineralolieafgift, som er balanceret ud fra afgiftssatsen for dieselækvivalenter i mineralolieafgiftsloven.

Endelig foreslås det, at de særlige regler om væksthuse i gasafgiftslovens § 10 c, kulafgiftslovens § 8 c og mineralolieafgiftslovens § 11 c, ophæves. På den baggrund vil der ikke længere gælde særlige godtgørelsesregler for opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke sker detailsalg. Varer og varme, som anvendes i væksthuse i gartnerier, vil blive afgiftspålagt efter reglerne for landbrug, gartneri m.v. i gasafgiftslovens § 10 b, kulafgiftslovens § 8 b og mineralolieafgiftslovens § 11 b. Afgiftsforhøjelsen træder i kraft fra den 1. januar 2025. Det fremgår af aftale om grøn skattereform af 8. december 2020, at afgiftsforhøjelserne for landbrug og gartneri m.v. først indføres i 2025, da disse brancher er særligt energiintensive og konkurrenceudsatte.

Afgiftssatsen på 7,5 kr. vil for alle opgørelsesmetoder bli-

ve angivet i 2015-niveau og foreslås indekseret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

3.3. Forhøjelse af energiafgift for mineralogiske processer m.v.

3.3.1 Gældende ret

Momsregistrerede virksomheder, der til mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse forbruger afgiftspligtige brændsler, kan opnå fuld godtgørelse af deres energiafgift af forbruget. Mineralogiske processer er den oftest forekommende proces af disse fire procesformer. Begrebet "mineralogiske processer mv." anvendes derfor i denne sammenhæng som samlebetegnelse for alle fire procesformer.

Kemisk reduktion er en elektronoptagelse. Det betyder, at et atom, molekyle eller en ion optager elektroner som led i en produktionsproces. Til kemisk reduktion anvendes afgiftspligtige brændsler som f.eks. kulprodukter, idet brændslet anvendes som reduktionsmiddel (særligt formål). Det er alene i disse situationer, at brændslerne omfattes af fritagelsen.

Elektrolyse er en måde at udskille et stof, f.eks. aluminium, ved hjælp af elektricitet.

Metallurgiske processer kan f.eks. omfatte smeltning af metal i en ovn, hvor metallets indre fysiske struktur forandres.

Mineralogiske processer er beskrevet i bilag 1, nr. 9-13, 29 og 30, i lov om kuldioxid af visse energiprodukter. Eksempelvis er fremstilling af cement en mineralogisk proces. Processen sker f.eks. ved hjælp af opvarmning i en ovn. Visse øvrige krav skal desuden være opfyldt, før der er tale om en mineralogisk proces i energiafgiftsmæssig henseende.

3.3.2 Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre i reglerne for energiafgifter på fossile brændsler til mineralogiske processer m.v. i gasafgiftslovens § 10 d, mineralolieafgiftslovens § 11 d og kulafgiftslovens § 8 d.

Den foreslåede ændring vil medføre, at energiafgiften på fossile brændsler til mineralogiske processer m.v. forhøjes med 6 kr. pr. GJ i 2021-niveau. Afgiftssatsen er i dag 0 kr. Den foreslåede ændring vil derfor betyde, at afgiftsfritagelsen afskaffes.

Afgiftsforhøjelsen vil blive indført ved, at tilbagebetalingen af godtgørelse for energiafgifter nedsættes med 6 kr. pr. GJ i 2021-niveau.

En godtgørelse, som tager udgangspunkt i energiindholdet (GJ), vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling. Der foreslås derfor en alternativ opgørelsesmetode til beregning af procentvis nedsættelse af tilbagebetalingen, som er balanceret ud fra afgiftssatsen for elpatronordningen.

Afgiftsforhøjelsen træder i kraft den 1. januar 2025. Det fremgår af aftale om grøn skattereform af 8. december 2020, at afgiftsforhøjelserne for mineralogiske processer m.v. først indføres i 2025, da denne branche er særligt energiintensive og særligt konkurrenceudsatte.

Afgiftssatsen på 6 kr. vil for alle opgørelsesmetoder blive angivet i 2015-niveau og foreslås indekseret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Tabel 1. Foreslåede satsændringer for fossile brændsler til proces, landbrug m.v. og mineralogi m.v.

Kr. pr. GJ	Gældende sats	Foreslået sats		Virkning fra
		2015-niveau	2021-pris	
Proces, 2023	4,5 ¹⁾	8,1	8,5	1. januar 2023 - 31. december 2024
Proces, 2025	4,5 ¹⁾	10	10,5	1. januar 2025 og frem
Landbrug mv.	ca. 1,5 ²⁾	7,1	7,5	1. januar 2025 og frem
Mineralogiske processer mv.	0	5,7	6	1. januar 2025 og frem

1) Indekseres ikke. 2) For forbrug af brændsler, herunder motorbrændstoffer samt rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, i landbrug, skovbrug og gartneri udgør afgiften en procentdel af den høje sats for rumvarme/transport, svarende til typisk ca. 1,5 kr. pr. GJ Afgiften følger indekseringen.

3.4. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026

3.4.1 Gældende ret

Efter lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven) er plantebeskyttelsesmidler pålagt en afgift pr. kilogram eller liter aktivstof.

Det fremgår af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 1, stk. 1, at afgiftspligten omfatter bekæmpelsesmidler, der er godkendt efter kapitel 7 i lov om kemikalier eller efter Europa-

Parlamentets og Rådets forordning nr. 1107/2009/EF af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

Afgiften er en mængdeafgift pr. liter eller pr. kilogram middel. Det fremgår af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1-4, at afgiften for det enkelte plantebeskyttelsesmiddel bestemmes på baggrund af summen af midlets sundhedsbelastning (112,88 kr. pr. kilogram eller liter mid-

del pr. belastningsenhed), miljøeffektbelastning (112,88 kr. pr. kilogram eller liter middel pr. belastningsenhed), miljøadfærdsbelastning (112,88 kr. pr. kilogram eller liter middel pr. belastningsenhed) og aktivstofkoncentration/basisafgift (52,75 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof).

Det fremgår af § 1, stk. 4, at kriterierne for fastlæggelse af plantebeskyttelsesmidlernes sundhedsbelastning, miljøeffektbelastning, og miljøadfærdsbelastning fremgår af bekæmpelsesmiddelsafgiftslovens bilag 1. Belastningsværdierne er baseret på afgørelser, som Miljøstyrelsen træffer, når produkterne godkendes, samt oplysning om aktivstoffernes egenskaber. Den differentierede afgift udregnes af Miljøstyrelsen og offentliggøres på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Afgiftssatserne er ved lov nr. 168 af 29. februar 2020 indekseret og forhøjes fra den 1. januar 2024 med 5,50 pct. Denne forhøjelse indeholder en indeksering, som omfatter årene 2023-2025, svarende til 1,8 pct. årligt.

3.4.2 Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage en provenuneutral omlægning af afgiften med en nedsættelse af basisafgiften til 20 kr. pr. kilogram aktivstof og en forhøjelse af belastningsdelen bestående af sundhedsbelastning, miljøeffektbelastning og miljøadfærdsbelastning til 140 kr.

Formålet med ændringen af afgiften for bekæmpelsesmidler er, at det vil blive mere attraktivt at bruge plantebeskyttelsesmidler med lav belastning af sundhed og miljø.

3.5. Udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftsloven

3.5.1. Gældende ret

Der skal efter CO₂-afgiftsloven betales afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af nævnte lovs § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, såfremt metanolen er af ikke-syntetisk oprindelse.

Der følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, at der endvidere skal betales afgift af varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas fremstillet af biomasse omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

Af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, fremgår afgiftssatserne for CO₂-afgiftspligtige varer i 2015-niveau. Oplistingen indeholder dog ikke alle CO₂-afgiftspligtige varer omfattet af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, blandt andet ikke varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftslovens udfyldningsbestemmelse i § 1, stk. 2. For disse CO₂-afgiftspligtige varer fremgår der heller ikke andre steder i CO₂-afgiftsloven en afgiftssats.

Tidligere har det været praksis at opkræve CO₂-afgift af afgiftspligtige varer, herunder de afgiftspligtige varer, som

ikke direkte er nævnt i § 2, stk. 1, dog ikke karburatorvæske. Skatteforvaltningen ændrede dog med styresignalet SKM2022.131.SKTST af 18. marts 2022 praksis, således at der ikke opkræves CO₂-afgift af en vare, hvor CO₂-afgiftsloven ikke angiver en afgiftssats, selvom varen er omfattet af det afgiftspligtige vareområde efter CO₂-afgiftsloven.

Skatteforvaltningens praksisændring skete på baggrund af Skatterådets bindende svar af 23. februar 2021 (SKM.2021.284.SR), hvor Skatterådet fandt, at der ikke kunne opkræves CO₂-afgift af et CO₂-afgiftspligtigt opløsningsmiddel. Skatterådets afgørelse er begrundet med, at der i CO₂-afgiftsloven for den afgiftspligtige vare ikke er fastsat en afgiftssats.

3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at genindføre den praksis, der var gældende indtil Skatteforvaltningens styresignal SKM 2022.131.SKTST, ved at indsætte nye numre i CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, som fastsætter en afgift for de afgiftspligtige produkter, der i dag mangler en sats. Bestemmelsen vil finde anvendelse, såfremt der ikke findes en specifik afgiftssats for den pågældende afgiftspligtige vare i loven.

Forslaget vil medføre, at der for karburatorvæske skal betales CO₂-afgift og at der for de øvrige energiprodukter, hvor der ikke findes en afgiftssats i CO₂-afgiftslovens § 2, skal betales afgift efter den sats, der gælder for det tilsvarende brændsel til opvarmning eller motorbrændstof. Bestemmelsens opbygning svarer til den udfyldningsbestemmelse, der gælder for afgiftspligtige varer efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2.

Der er en høj grad af proportionalitet mellem energiindholdet i produkterne omfattet af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19, og deres beregnede CO₂-udledning i kg. Graden af sammenhæng kan dog variere, hvilket er baggrunden for, at der samtidig foreslås en mulighed for at analysere det enkelte produkt og betale CO₂-afgift heraf. Denne mulighed skal sættes i kraft ved bekendtgørelse af skatteministeren.

Efter forslaget vil der således skulle betales CO₂-afgift af afgiftspligtige varer, der i dag ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats for.

De CO₂-afgiftspligtige varer, der omfattes af udfyldningsbestemmelsen, er tilsvarende varer til opvarmning eller motorbrændstof, som er omfattet af udfyldningsbestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der CO₂-afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier. Dermed vil de omhandlede varer omfattet af udfyldningsbestemmelsen blive behandlet ligesom et tilsvarende produkt opført i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1-18, og dermed ens, uanset om der beregnes CO₂-afgift eller energiafgift.

Det foreslås desuden som alternativ til udfyldningsbestemmelsen at indføre en mulighed for, at virksomheder

kan vælge at opgøre CO₂-udledningen fra den enkelte afgiftspligtige vare omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 18. Såfremt denne metode anvendes, skal afgiften beregnes som 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau). Denne sats indekseres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a. De øvrige afgiftssatser i CO₂-afgiftsloven er balanceret ud fra samme afgift pr. ton CO₂. Det foreslås, at denne mulighed skal sættes i kraft ved bekendtgørelse af skatteministeren.

Endeligt foreslås det, at skatteministeren fastsætter regler om de nærmere vilkår for anvendelsen af opgørelsesmetoden. Det omfatter blandt andet regler om krav til opgørelser af CO₂-udledning og kontrol af afgiften omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19.

3.6. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven

3.6.1. Gældende ret

Det følger af § 1 i NO_x-afgiftsloven, at der svares afgift ved udledning af kvælstofoxider, herunder NO₂-ækvivalenter, til luften ved forbrænding. NO₂ er en gasart, der er er helbredsskadelig og medvirker til forurening af klimaet.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 1-4, i hvilke tilfælde, der er pligt til at foretage måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding. NO₂-ækvivalenter opgøres som den registrerede mængde i overensstemmelse med disse målinger.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., at for energianlæg med en nominel termisk indfyret effekt større end 30 MW, for stempelmotorer eller turbiner dog større end 10 MW, regnet for hvert anlæg og mindre end 100 MW i samlet nominel termisk indfyret effekt er der pligt til at foretage måling af udledning.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., at for hvert energianlæg med en nominel indfyret effekt større end 30 MW, for stempelmotorer eller turbiner større end 10 MW, skal der uafhængigt af brændselstype foretages AMS-måling (Automatisk Målende System) af udledning af NO_x regnet som NO₂-ækvivalenter eller foretages måling ved en anden metode, der giver en tilsvarende sikkerhed for, at målingen af den udledte mængde af NO_x regnet som NO₂-ækvivalenter bliver som ved AMS-målingen. AMS er fast installeret måleudstyr til automatisk måling og registrering af emissioner.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 1, 3. pkt., at i tilfælde, hvor der til én skorsten er tilsluttet flere kedler, der hver især er mindre end de 30 MW, men tilsammen større end 30 MW, er der ikke krav om måling.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 2, 1. pkt., at der er pligt til at foretage måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding for energianlæg med en samlet nominel termisk indfyret effekt på 100 MW eller derover.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., at der er pligt til at foretage måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding for affaldsforbrændingsanlæg.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., at der er pligt

til at foretage måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding for industrianlæg, hvor den årlige udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding overskrider 200 t NO_x.

Det fremgår af § 2, stk. 2, at hvor der ikke sker måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, betales der afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer som angivet i NO_x-afgiftslovens bilag 1.

Mindre energianlæg med en nominel termisk indfyret effekt på under 30 MW er ikke forpligtet til at foretage måling efter § 1, stk. 2. Virksomheder, der ikke er forpligtet til at foretage måling, kan vælge at opgøre afgiften på baggrund af måling i overensstemmelse med § 1, stk. 2, eller betale afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer, som angivet i bilag 1 i NO_x-afgiftsloven.

Det fremgår af NO_x-afgiftsloven § 8, stk. 1-4, hvilke varer, der er fritaget for betaling af afgift.

Det følger af § 8, stk. 4, at et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for afgift. Det er endvidere en betingelse for afgiftsfritagelsen, at energiproduktet er produceret inden for virksomhedens område. Afgiftsfritagelsen gælder ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Afgiftsfritagelsen omfatter udelukkende forbruget af et energiprodukt, hvis afgiften i forlængelse af forbruget i øvrigt opgøres i overensstemmelse med den leverede, udleverede og forbrugte mængde varer, jf. § 1, stk. 4. Der gives ikke fritagelse, hvor der sker måling af de udledte mængder NO₂-ækvivalenter til opgørelse af afgiften. Det er således udelukkende mindre energianlæg, som betaler afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer, som angivet i NO_x-afgiftslovens bilag 1, der anvender fritagelsen i § 8, stk. 4.

Afgiftsfritagelsen i § 8, stk. 4, er afledt af artikel 21, nr. 3, 1. pkt., i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003). Det fremgår af artikel 21, nr. 3, 1. pkt., at forbrug af energiprodukter på et område, der tilhører en virksomhed, der producerer energiprodukter, ikke betragtes som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder, hvis forbruget består i energiprodukter, der produceres på virksomhedens område.

3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatteministeriet har løbende været i dialog med Kommissionen om fortolkning af energibeskatningsdirektivets anvendelsesområde, herunder om sammenhængen mellem afgiftsfritagelsen i NO_x-afgiftslovens § 8, stk. 4 og artikel 21, nr. 3, 1. pkt., i energibeskatningsdirektivet, og som følge heraf konkurrenceforholdene mellem store og små energianlæg.

For at undgå usikkerhed på området foreslås det at ophæve afgiftsfritagelsen i NO_x-afgiftslovens § 8, stk. 4.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der altid skal beta-

les afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer som angivet i bilag I i NO_x-afgiftsloven.

Derved vil konkurrenceforholdene mellem de store og mindre energianlæg blive ligestillet, ligesom forslaget vil mindske helbreds- og naturskadelig luftforurening til gavn folkesundheden.

3.7. Overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter

3.7.1. Gældende ret

Energiavgifterne, herunder overskudsvarmeafgiften, er reguleret i gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Brændsler anvendes som oftest til produktion af varme. Ved brændsler forstås energiprodukter, som er omfattet af gasafgiftsloven, kulafgiftsloven eller mineralolieafgiftsloven. Afgiftssatsen på brændslerne afhænger af, om brændslerne anvendes til proces (hvor afgiften typisk er lavere), dvs. til opvarmning ved vareproduktion og lignende, eller til rumvarme (hvor afgiften typisk er højere).

Når der sker nyttiggørelse af spildvarme fra brændselsbaseret procesforbrug, og den genindvundne varme anvendes som rumvarme, betegnes denne i afgiftsmæssig forstand som overskudsvarme.

Den afgiftspligtige overskudsvarme kommer typisk fra energiintensive vareproduktionsprocesser i forbindelse med momspligtig virksomhed og energiintensivt udstyr i forbindelse med momspligtig servicevirksomhed.

Reglerne om overskudsvarme findes parallelt i mineralolieafgiftsloven, gasafgiftsloven og kulafgiftsloven.

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af mineralolieprodukter til procesformål, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Som udgangspunkt gælder der i dag en overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Det svarer f.eks. til, at overskudsvarmeafgiften udgør 26,2 kr./GJ i 2023.

Afgiften angives og indgår som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energifgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed, som det ellers er tilfældet med almindelige energifgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt mineralolieafgift af de af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter efter mineralolieafgiftslovens § 11 a (procesafgift). Det er dette forbrug, der betegnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning

eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 1 og 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af mineralolieafgiftsloven er balanceret omkring 63,9 kr. pr. GJ (2023-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængigt af, om produkterne anvendes til procesformål eller til varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så den svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Reglerne for beskatning af brændselsbaseret overskudsvarme blev ændret ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 og efterfølgende ændret ved lov nr. 2606 af 28. december 2021. Reglerne er for hovedpartens vedkommende trådt i kraft den 1. januar 2022.

Ved § 4, nr. 1, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 blev mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., nyaffattet, så der som udgangspunkt gælder en overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Nogle undtagelser til dette udgangspunkt blev ophævet ved lov nr. 138 af 25. februar 2020, mens der fortsat gælder enkelte undtagelser.

Der var således til og med den 31. december 2021 særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme og varer, der er omfattet af en særlig afgiftsfritagelse for energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, jf. mineralolieafgiftslovens dagældende § 9, stk. 13.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13-15, ophævet. Ophævelsen trådte i kraft den 1. januar 2022, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 2099 af 22. november 2021.

Med ophævelsen af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13, 1. pkt., blev ikke blot den særlige afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer ophævet. Selve afgiftspligten for varme og varer, der er omfattet af en særlig afgiftsfritagelse for energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt (raffinaderibestemmelsen), blev ligeledes utilstillet ophævet.

Gasafgiftslovens § 8, stk. 10, indebærer på tilsvarende vis særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, der er omfattet af en afgiftsfritagelse for energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. I § 8, stk. 10, 1. pkt., fastlægges pligten til at betale afgift for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke § 8, stk. 8, finder anvendelse. § 8, stk. 8, omhandler, at et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for afgift. Det fremgår af § 8, stk. 10, 1. pkt., at afgiften skal betales i overensstemmelse med reglerne for tilbagebetaling

af afgift efter hovedreglen om overskudsvarmeafgift i § 10, stk. 9-12.

I gasafgiftslovens § 8, stk. 10, 2.-4. pkt., reguleres afgiftssatsen for afgift efter 1. pkt.

Ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev § 8, stk. 10, 2.-4. pkt., ophævet. Ophævelsen trådte i kraft den 1. januar 2022, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 2099 af 22. november 2021.

Ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 har man således i en afgiftslov beholdt afgiftspligten for nogle produkter, mens man for sammenlignelige produkter i en anden afgiftslov har ophævet afgiftspligten, da denne stod i samme punktum som selve afgiftssatsen, der skulle ophæves. Der er således tale om en fejl.

3.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at genindføre en hjemmel til at opkræve afgift for overskudsvarme fra varme og varer, for hvilket mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11, finder anvendelse. § 9, stk. 11, omhandler energiprodukter anvendt til produktion af tilsvarende energiprodukter.

Med forslaget vil der fra og med den 1. januar 2023 igen skulle betales afgift for overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11, finder anvendelse. Gældende ret vil dermed blive bragt i overensstemmelse med hensigten bag Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af den 28. marts 2019 indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet. Hensigten var således alene at ophæve de sær-

lige afgiftssatser, men ikke at ophæve selve hjemmelsgrundlaget for beskatning af nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme og varer, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for proces, landbrug m.v. og mineralogiske processer m.v.

Forslaget medfører en forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for erhverv med 6 kr. pr. GJ. Forhøjelsen indføres fra 2023 til 2025. For industrien med almindelige processer, som i dag betaler 4,5 kr. pr. GJ, skal virksomhederne betale 8,5 kr. pr. GJ (2021-priser) fra 2023 og 10,5 kr. pr. GJ fra 2025 (2021-priser). Tilsvarende vil landbrug og gartneri m.v., der i dag betaler ca. 1,5 kr. pr. GJ, fra 2025 skulle betale 7,5 kr. pr. GJ (2021-priser). For virksomheder med mineralogiske processer m.v., der i dag er afgiftsfritaget, vil energiafgiften udgøre 6 kr. pr. GJ fra 2025 (2021-priser). Afgifterne vil blive indekseret.

Forslaget skønnes at medføre et umiddelbart merprovenu for staten på 110 mio. kr. i 2023 stigende til 360 mio. kr. fra 2025, jf. tabel 4.1. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 90 mio. kr. i 2023 stigende til ca. 240 mio. kr. fra 2025. Opgjort i varig virkning skønnes virkning efter tilbageløb og adfærd usikkert at udgøre ca. 115 mio. kr. Selv om der indføres indeksering af energiafgifterne til proces, er den varige virkning mindre end provenuet i 2025, da grundlaget er faldende over tid.

Tabel 4.1. Provenumæssige konsekvenser af forhøjelse af energiafgifter for proces, landbrug m.v. og mineralogi m.v.

Mio. kr. (2021-niveau)					Varigt	Finansår
	2023	2024	2025	2026		2023
Umiddelbar virkning	110	110	360	360	175	110
Virkning efter tilbageløb	100	100	335	335	160	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	90	80	240	240	115	-

4.1.2. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026

Forslaget om omlægning af pesticidafgiften vurderes at være provenuneutralt efter indregning af tilbageløb og adfærdseffekter.

4.1.3. Udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftsloven

Forslaget om at indsætte manglende satser i CO₂-afgiftsloven vurderes at medføre et årligt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 0,1 mio. kr.

4.1.4. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven

Forslaget om ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgifts-

loven skønnes med usikkerhed at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på under 5 mio. kr. årligt.

4.1.5. Overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter

Forslaget vurderes at have ikke-nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Forslaget omfatter alene en mindre andel af den samlede overskudsvarme. Det drejer sig i langt overvejende grad om overskudsvarme fra raffinaderier. En væsentlig del af overskudsvarme fra raffinaderier kommer fra afgiftsfritagede anlæg. Overskudsvarme fra anlæg etableret før april 1995, der var bevilliget afgiftsfritagelse for leverancer af fjernvarme efter en nu ophævet procedure, er således afgiftsfritaget.

4.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2022, 0,9 mio. kr. i 2023 og 0,8 mio. kr. i 2024, 1,4 mio. kr. i 2025 og 1,0 mio. kr. fra 2026 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol og vejledning.

Lovforslaget vedrørende omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelsstrategi 2022-2026 vurderes i hovedtræk at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Forslaget vurderes ikke at overholde princip 1 om enkle og klare regler, da afgiftssatsen på grund af sin kompleksitet ikke kan digitaliseres fuldt ud i Skatteforvaltningens angivelsessystemer, da der ikke er tale om en enkelt fast sats, men en individuel sats på de enkelte produkter, som fastsættes af Miljøstyrelsen ud fra effektparametre. Afvigelsen af princippet sker for at tilgodese hensynet til miljøbeskyttelsen og det politiske ønske om at fremme brugen af mindre skadelige sprøjtemidler. Disse hensyn vil ikke kunne tilgodeses i samme grad på anden vis. Dette forhold finder ligeledes anvendelse på gældende ret.

Lovforslagets øvrige dele vurderes at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget om indsættelse af manglende satser vil medføre implementeringsmæssige konsekvenser til systemtilpasninger på i alt 0,1 mio. kr. Forslaget om ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven vil medføre implementeringsmæssige konsekvenser til vejledning på 0,1 mio. kr. i 2023. Forslaget her derudover ikkenævneværdige implementeringsmæssige konsekvenser.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1.1. Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for proces, landbrug m.v. og mineralogiske processer m.v.

Lovforslaget belaster erhvervene med umiddelbart ca. 110 mio. kr. (2021-niveau) i 2023, stigende til ca. 360 mio. kr. årligt i 2025.

5.1.2. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026

Den økonomiske belastning af erhvervet, før forbruget af plantebeskyttelsesmidler tilpasses afgiftsoplægningen, er 10 mio. kr. Der forventes specifikt en substitution til midler med lavere miljø- og sundhedsmæssig belastning og dermed vil den økonomiske belastning af erhvervet falde til et niveau tilsvarende niveauet før afgiftsoplægningen. Provenuet forventes at være højere i 2022, hvorefter provenuet vil sænkes igen efter tilpasning i forbruget af plantebeskyttelsesmidler og ophør af hamstringeffekten. Hovedafgrøder påvirkes forskelligt af afgiftsoplægningen grundet plantebeskyttelsesmidlernes forskellige belastning af miljø og sundhed. For raps, kartofler og ærter bliver afgiftsniveauet samlet set øget, mens afgiftsniveauet falder for bl.a. vårsæd, roer samt græs og kløver.

5.1.3. Udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftsloven

Lovforslaget om indsættelse af manglende satser i CO₂-afgiftsloven udgør en videreførelse af gældende praksis for styresignalet SKM2022.131.SKTST. Forslaget skønnes usikkert at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på ca. 0,1 mio. kr.

5.1.4. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven

Lovforslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet med under 5 mio. kr. årligt.

5.1.5. Overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter

Lovforslagets element om tilretning af afgift for overskudsvarme fra varme og varer, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget omfatter alene en mindre andel af den samlede overskudsvarme. Det drejer sig i langt overvejende grad om overskudsvarme fra raffinaderier. En væsentlig del af overskudsvarme fra raffinaderier kommer fra afgiftsfritagede anlæg. Overskudsvarme fra anlæg etableret før april 1995, der var bevilliget afgiftsfritagelse for leverancer af fjernvarme efter en nu ophævet procedure, er afgiftsfritaget.

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Forslaget om indsættelse af manglende satser i CO₂-afgiftsloven indebærer, at der indsættes en udfyldningsbestemmelse, hvorefter virksomheder kan opgøre den korrekte CO₂-afgift på baggrund af, hvordan det konkrete produkt behandles i energiafgiftslovene. Denne del vil således ikke medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

Som alternativ til den foreslåede udfyldningsbestemmelse kan erhvervslivet i stedet anvende den alternative opgørelsesmetode, der følger af lovforslagets § 5, nr. 2, hvilket kan indebære flere omkostninger for erhvervslivet. Der vil være krav om, at virksomheden skal anvende akkrediterede målinger eller målinger af tilsvarende kvalitet til brug i støkiometriske beregninger og i røggasanalyse, som vil blive fastsat nærmere i bekendtgørelse.

Der vil således ikke være krav om at anvende akkrediterede målinger, når målinger af tilsvarende kvalitet anvendes i stedet. En akkrediteret måling koster ca. 20.000 kr.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at indebære administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at den del af lovforslaget, der omhandler forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler til almindelig proces, landbrug m.v. og mineralogiske processer m.v. i

alt vil medføre en CO₂-reduktion på samlet ca. 0,5 mio. tons CO₂ til og med 2025.

Forhøjelsen af energifgifterne på fossile brændsler til erhverv, vurderes desuden at understøtte FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, delmål 7.2, om at andelen af vedvarende energi i det globale energimix inden 2030 øges væsentligt.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslagets element om omlægning af pesticidafgiften har til formål at mindske afgiftstrykket fra lavrisikomidler, hvor der typisk bruges større mængder aktivstof, og samtidig reducere pesticidbelastningen. Det sker ved at mindske basisafgiften på plantebeskyttelsesmidler, mens belastningsafgiften ved en forhøjelse i højere grad målrettes miljø- og sundhedshensyn. Derved styrkes det økonomiske incitament til at anvende plantebeskyttelsesmidler med en lavere belastning af miljø og sundhed frem for mere belastende alternativer til samme formål. De mest anvendte plantebeskyttelsesmidler, som er godkendt til økologi, forventes at falde i afgiften. Baseret på en vurdering fra Miljøministeriet forventes det, at afgiftsomlægningen vil have en mindre positiv miljøeffekt, da den styrker incitamentet til dels at mindske brugen af de mere belastende plantebeskyttelsesmidler, dels at skifte til mindre belastende midler, hvor det er muligt. Det forventes, at omlægningen vil bidrage til et fald i pesticidbelastningen pr. ha på maksimalt fem procent ift. det nuværende niveau.

Elementet i lovforslaget om ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven vil give et incitament til at bruge færre brændsler og derigennem reducere NO_x-udledninger. Reduktionen af NO_x skønnes med usikkerhed at være under 0,1 mio. kilogram NO_x. Mindre NO_x-udledning vil mindske helbreds- og naturskadelig luftforurening til gavn for folkesundheden.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

9.1. Omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026

Danmark er i henhold til Rammedirektivet for en bæredygtig anvendelse af pesticider forpligtet til at have en national pesticidhandlingsplan med henblik på at nedbringe belastningen fra sprøjtemidler på miljø og sundhed. Lovforslaget gennemfører dele af sprøjtemiddelstrategi 2022-2026.

Lovforslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015. Da der er tale om en skattemæssig foranstaltning, er forslaget ikke omfattet af en stand still periode.

Den eksisterende afgift på pesticider er godkendt efter EU's statsstøtteregele. Den nærværende lovændring medfører ikke ændringer af forhold indeholdt i statsstøttegodken-

delsen, hvorfor omlægningen af afgiften på plantebeskyttelsesmidler ikke skal notificeres efter statsstøtteregele.

9.2. Ophævelse af afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven

På baggrund af kommunikation med Europa-Kommissionen er det vurderingen, at der er usikkerhed om den gældende afgiftsfritagelse i NO_x-afgiftsloven er konkurrenceforvridende. Med lovforslaget foreslås det derfor at fjerne afgiftsfritagelsen i NO_x-afgiftslovens § 8, stk. 4, og lade et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, herunder blandt andet raffinaderier, omfatte af afgiften.

Lovforslagets øvrige dele vurderes på det foreliggende grundlag ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2022 til og med den 18. august 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstands vindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM, Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pen-

geinstitutter, Mellemlfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Branche foreningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark (ODM), Oxfam IBIS, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Auto-skade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skattean-

keforvaltningen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, Visit-Denmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

Lovforslagets § 3, nr. 1 og 2, om tilretning af overskudsvarmeafgift af energiprodukter anvendt til at producere tilsvarende energiprodukter har ikke været i høring. Det vurderes, at ændringen har begrænset virkning.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Forhøjelsen af energiafgifterne på fossile brændsler skønnes med usikkerhed at medføre et merprovenu for staten efter tilbageløb og adfærd på ca. 240 mio. kr. i 2025. Varigt skønnes et merprovenu på ca. 115 mio. kr.</p> <p>Ophævelsen i NO_x-afgiftsloven skønnes med usikkerhed at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd for staten på under 5 mio. kr.</p> <p>Indsættelse af satser i CO₂-afgiftsloven vurderes at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd for staten på ca. 0,1 mio. kr.</p>	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2022, 0,9 mio. kr. i 2023 og 0,8 mio. kr. i 2024, 1,4 mio. kr. i 2025 og 1,0 mio. kr. fra 2026 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol og vejledning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	<p>Forhøjelsen af energiafgifterne på fossile brændsler belaster erhverv med umiddelbart ca. 360 mio. kr. (2021-niveau) i 2025.</p> <p>For omlægningen af pesticidafgiften er den økonomiske belastning af erhvervet før forbruget af sprøjtemidler tilpasses afgiftsomlægningen 10 mio. kr. Der forventes en substitution og dermed vil den økonomiske belastning af erhvervet falde til et niveau tilsvarende niveauet før afgiftsomlægningen.</p> <p>Ophævelsen i NO_x-afgiftsloven vurderes at belaste erhvervslivet med under 5 mio. kr. årligt.</p>

Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Forhøjelsen af energiafgifterne vil medføre en CO ₂ -reduktion på ca. 0,5 mio. tons CO ₂ .	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ophævelsen i NO _x -afgiftsloven vurderes at reducere NO _x -udledninger. Reduktionen af NO _x skønnes med usikkerhed at være under 0,1 mio. kilogram NO _x . Omlægningen af pesticidafgiften vil mindske afgiftstrykket fra lavrisikomidler, og samtidig reducere pesticidbelastningen. Det sker ved at mindske basisafgiften på pesticider, mens belastningsafgiften ved en forhøjelse i højere grad målrettes miljøhensyn.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Omlægningen af pesticidafgiften notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015. Da der er tale om en skattemæssig foranstaltning, er forslaget ikke omfattet af en stand still periode. Den eksisterende afgift på pesticider er godkendt efter EU's statsstøtteregele. Den nærværende lovændring medfører ikke ændringer af forhold indeholdt i statsstøttegodkendelsen, hvorfor omlægningen af afgiften på plantebeskyttelsesmidler ikke skal notificeres efter statsstøtteregele.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift efter § 10 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d.

Der gælder særlige regler for tilbagebetaling af afgift for væksthuse, jf. gasafgiftslovens § 10 c. Tilbagebetalingen skal nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det at ophæve de særlige regler for væksthuse, som herefter vil blive afgiftspålagt efter gasafgiftslovens § 10 b.

Det foreslås i § 10 a, 1. pkt., at henvisningen til § 10 c, ophæves. Det foreslåede er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 2

I gasafgiftslovens § 1, stk. 2 og 3, fremgår afgiftssatserne, herunder for gas til opvarmning og for gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 1, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt gasafgift af virksomhedens mængde af forbrugt afgiftspligtigt gas. Det fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 2 og 3, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften af den gas, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af den gas, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 2, at tilbagebetalingen sker i samme omfang, som virksomheden har fradragret for indgående moms for gas og varme dog med en række undtagelser. Efter gasafgiftslovens § 10, stk. 3, kan der ligeledes ske tilbagebetaling af gas, som udelukkende anvendes som motorbrændstof til momsregistreret virksomhed til en udtømmende række formål, herunder jordbrug, husdyrbrug og gartneri. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i gasafgiftslovens § 10, stk. 4-17, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål efter § 10 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog §§ 10 b-10 d.

Det fremgår af § 10 a, 2. pkt., at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Udgangspunktet er, at gas leveres med fuld afgift til ikke-registrerede virksomheder. Tilsvarende leveres varme med afgift for de brændsler, som er medgået til varmfremstillingen. Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervsmæssig proces, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 1-15, og §§ 10 a-10 e.

Afgiftssatserne i gasafgiftslovens § 10 a, 1. og 2. pkt., er ikke indekseret. Det betyder, at processatsen er fastlåst på 4,5 kr. pr. GJ uanset de årlige stigninger i priseniveauet.

Det foreslås at ændre afgiftssatsen i gasafgiftslovens § 10 a, 1. og 2. pkt., fra 4,5 kr./GJ til 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås i § 10 a, 3. pkt., at afgiftssatserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Ændringen vil medføre, at afgiften for fossile brændsler anvendt til proces vil være 8,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Ændringen vil desuden medføre, at processatserne i gasafgiftslovens § 10 a, 1. og 2. pkt., fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere af mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Den gældende afgiftssats foreslås dermed forhøjet med 4 kr. pr. GJ i 2023 stigende til 6 kr. pr. GJ i 2025, som det følger af Aftale om grøn skattereform.

Tilbagebetaling af afgift efter gasafgiftslovens § 10 vil dermed skulle nedsættes med 8,7 kr. pr. GJ i 2023 og 10,7 kr. pr. GJ i 2025 (2023-niveau), jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d.

Afgiftspligtige virksomheder kan alternativt vælge, at til-

bagebetalingen efter § 10 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,7 kr. pr. GJ fra 2023 og 10,7 kr. pr. GJ fra 2025 (2023-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 3

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål ikke nedsættes med satsen i § 10 a, når forbruget udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1, 2. pkt., at tilbagebetaling af afgift nedsættes med 1,6 pct. jf. dog § 10 c, der omhandler opvarmning af væksthuse.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1, 2. pkt., at ændre afgiftssatsen fra at være en procentsats til at være en GJ-sats således, at den nuværende sats på 1,6 pct. ændres til 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift nedsættes med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Brugen af opgørelsesmetoden med en sats for motorbrændstof anvendt til landbrug m.v. kan f.eks. se således ud for nedsættelse af gasafgift (2021-niveau), hvis naturgas med en nedre brændværdi på 0,0396 GJ pr. Nm³ anvendes:

$$7,5 \text{ kr. pr. GJ} \cdot 0,0396 \text{ GJ pr. Nm}^3 = 0,297 \text{ kr. pr. Nm}^3 \\ = 29,7 \text{ øre pr. Nm}^3$$

Tilbagebetaling af afgiften nedsættes således nedsættes med 29,9 øre pr. Nm³ (2021-niveau).

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det i gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1, 5. pkt., at satsen i § 10 b, stk. 1, 2. pkt., indekseres. Afgiftssatsen vil således blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Gasafgiftslovens § 10 c foreslås med lovforslagets § 1, nr. 5, ophævet. Ophævelsen vil medføre, at varer og varme, som anvendes i væksthuse i gartnerier, vil blive afgiftspålagt efter gasafgiftslovens § 10 b, der gælder for jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, 2. pkt., at henvisningen til § 10 c, udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås, at gasafgiftslovens § 10 c, ophæves.

Til nr. 4

Det fremgår af § 10 b, stk. 1, at nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a ikke finder anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug,

fiskeri, dambrug og pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 1,6 pct., jf. dog § 10 c.

Med den foreslåede ændring af § 10 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, omlægges afgiften således, at den ændres fra at være en procentnedsættelse af godtgørelsen af afgiften til at tage udgangspunkt i energiindholdet (GJ). Ændringen vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne fortsat kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling.

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, at det som 3. pkt. indsættes, at ved tilbagebetaling af motorbrændstof, som tilbagebetales efter § 10, stk. 3, skal afgiftspligtige kunne vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen for dieselækvivalenter i § 1, stk. 8, 2. pkt., i mineralolieafgiftsloven.

Da afgiften for motorbrændstof, herunder primært farvet diesel, der ydes godtgørelse for til landbrug, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 3, er væsentligt højere end de øvrige energifgifter, medfører den foreslåede procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen, at der for disse afgifter skal betales uforholdsmæssig høj afgift.

Det foreslås derfor at indføre en særlig mulighed for at beregne godtgørelsen som procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af motorbrændstoffer, hvor der tages hensyn til, at afgiften er højere, hvorfor den procentvise nedsættelse af tilbagebetaling bør være lavere.

Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for dieselækvivalenter, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, 2. pkt., indekseres årligt, hvorfor den ønskede procentsats kan beregnes ved at dividere 7,5 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for dieselækvivalenter. Der findes ikke en sats for dieselækvivalenter i gasafgiftsloven, hvorfor satsen for dieselækvivalenter fra mineralolieafgiftsloven bruges for både gasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Brugen af opgørelsesmetoden med en procentsats for motorbrændstof kan f.eks. se således ud for nedsættelse af gasafgift efter satsen i gasafgiftslovens § 1, stk. 3, 1. pkt. (2021-niveau):

$$\frac{7,5 \text{ kr. pr. GJ}}{78,3 \text{ kr. pr. GJ}} * 310,2 \text{ øre pr. Nm}^3 = 29,7 \text{ øre pr. Nm}^3$$

Tilbagebetaling af afgiften på 310,2 øre pr. Nm³ skal således nedsættes med 29,7 øre pr. Nm³.

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, at der som 4. pkt. indsættes, at ved tilbagebetaling af øvrige afgiftspligtige produkter skal afgiftspligtige kunne vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1

kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Da afgiften for øvrige afgiftspligtige produkter er balanceret efter samme afgiftsniveau for energiindholdet (GJ), kan der anvendes en fælles beregningsmetode for den procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen for disse produkter. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den opgørelsesbestemmelse, virksomheder kan vælge at bruge ved procentvis nedsættelse af tilbagebetaling for erhvervsmæssig brændselsgodtgørelse efter gasafgiftslovens § 10 a, 2. pkt.

Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for den andel, der ikke godtgøres ved brug af energi i forbindelse med elpatronordningen, fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 2. pkt. Afgiftssatsen indekseres årligt, hvorfor procentsatsen kan beregnes ved at dividere 7,5 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for godtgørelse for elpatronordningen, hvorefter der ganges med 1 divideret med 1,2 for at kalibrere den samlede sats.

Brugen af opgørelsesmetoden med procentsats for øvrige afgiftspligtige produkter kan f.eks. se således ud, for nedsættelse af gasafgift efter satsen i gasafgiftslovens § 1, stk. 2 (2021-niveau):

$$\frac{7,5 \text{ kr. pr. GJ}}{52,3 \text{ kr. pr. GJ}} * \frac{1}{1,2} * 248,6 \text{ øre pr. Nm}^3 = 29,7 \text{ øre pr. Nm}^3$$

Tilbagebetaling af afgiften på 248,6 øre pr. Nm³ skal således nedsættes med 29,7 øre pr. Nm³.

Det foreslås i § 10 b, stk. 1, at det som 5. pkt. indsættes, at afgiftssatsen i 2.-4. pkt. indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften foreslås indført, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at processatserne i gasafgiftslovens § 10 b, 2. pkt., fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere af mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Til nr. 5

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 c, stk. 1, at tilbagebetaling af afgift nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg. EU's minimumsafgifter fremgår af bilag 8 i gasafgiftsloven.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 c, stk. 2, at en forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at § 10 c ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at de særlige regler om varer og varme til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke foregår detailsalg, som er en undtagelse til gasafgiftslovens § 10 b, udgår.

Den foreslåede ophævelse af § 10 c vil medføre, at ved opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke foregår detailsalg, vil der blive afgiftspålagt efter gasafgiftslovens § 10 b.

Den foreslåede ændring vil ikke udgøre en afskaffelse af særlige lempede regler for væksthuse, idet væksthuse efter den foreslåede ændring fortsat vil blive afgiftspålagt efter de lempede regler for landbrug m.v. i § 10 b.

Forordningsreglen i § 10 c, stk. 2, vil med den foreslåede ændring stadig finde anvendelse, idet der er en identisk bestemmelse i § 10 b, stk. 2. Det vil således fortsat være muligt, at afgift af varer og varme til væksthuse kan fordeles forholdsmæssigt, når fordelingen kan opgøres.

Til nr. 6

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1, at tilbagebetaling af afgift for varer til kemisk reduktion ikke nedsættes med satsen i § 10 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for disse varer.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1, at indsætte som 2. pkt., at for disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varer til kemisk reduktion nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varer til kemisk reduktion vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Der foreslås i gasafgiftslovens § 10 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 10 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften foreslås indført, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft den 1. januar 2025.

Til nr. 7

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 2, at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes i elektrolyse, ikke nedsættes med satsen i § 10 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som anvendes til elektrolyse.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 2, at indsætte som 2. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der anvendes i elektrolyse, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes i elektrolyse, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Der foreslås i gasafgiftslovens § 10 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 10 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften foreslås indført, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft den 1. januar 2025.

Til nr. 8

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 3, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, ikke nedsættes med satsen i § 10 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som direkte anvendes til opvarmning i metallurgiske processer.

Det fremgår af § 10 d, stk. 3, 2. pkt., at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 3, at indsætte som 3. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravet i § 10 d, stk. 3, 2. pkt., om, at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Der foreslås i gasafgiftslovens § 10 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 10 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften foreslås indført, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft den 1. januar 2025.

Til nr. 9

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 4, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer, ikke nedsættes med satsen i § 10 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som direkte anvendes til opvarmning i mineralogiske processer.

Det fremgår af § 10 d, stk. 4, 2. pkt., at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem

opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 4, at indsætte som 3. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der direkte anvendes til opvarmning i mineralogiske processer, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravet i 2. pkt. om, at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Der foreslås i gasafgiftslovens § 10 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 10 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften foreslås indført, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring i § 10 d, stk. 1-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-9, hvorefter at afgiftsfritagelsen for kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer afskaffes, og tilbagebetalingen nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling.

Det foreslås i § 10 d, at der indsættes som stk. 7, at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Afgiftsniveauet for de afgiftspligtige produkter, der kan opnå godtgørelse for efter reglerne for mineralogiske processer m.v., er balanceret efter et fælles afgiftsniveau baseret på brændværdien. Der kan derfor anvendes en fælles beregningsmetode for den procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen for disse produkter. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den opgørelsesbestemmelse, virksomheder kan vælge at bruge ved procentvis nedsættelse af tilbagebetaling for erhvervsmæssig brændselsgodtgørelse efter gasafgiftslovens § 10 a, 2. pkt. Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for den andel, der ikke godtgøres ved brug

af energi i forbindelse med elpatronordningen, fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 2. pkt. Afgiftssatsen indekseres årligt, hvorfor procentsatsen kan beregnes ved at dividere 6 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for godtgørelse for elpatronordningen, hvorefter der ganges med 1 divideret med 1,2 for at kalibrere den samlede sats.

Brugen af opgørelsesmetoden med procentsats kan f.eks. se således ud, for nedsættelse af gasafgift efter satsen i gasafgiftslovens § 1, stk. 2 (2021-niveau):

$$\frac{6 \text{ kr. pr. GJ}}{52,3 \text{ kr. pr. GJ}} * \frac{1}{1,2} * 248,6 \text{ øre pr. Nm}^3 = 23,8 \text{ øre pr. Nm}^3$$

Tilbagebetaling af afgiften på 248,6 øre pr. Nm³ skal således nedsættes med 23,8 øre pr. Nm³.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10 d at indsætte et nyt stk. 8, således, at de foreslåede satser i § 10 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslaget § 1, nr. 6-10, indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det vil medføre, at satserne for nedsættelse af tilbagebetaling for mineralogiske processer m.v. i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1-4 og 7, fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks.

Til nr. 11

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10 e, stk. 1, at beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, § 10 b, stk. 3 og 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3.

Gasafgiftslovens § 10 b, stk. 3 og 4, og § 10 c, stk. 3 og 4, blev ophævet i bekendtgørelse nr. 2099 af 22. november 2021, jf. § 5 i lov nr. 138 af 2020. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås i § 10 e, at henvisningen til § 10 b, stk. 3 eller 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4, udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at § 10 b, stk. 3 og 4, og § 10 c, stk. 3 og 4, er ophævet ved bekendtgørelse nr. 2099 af 22. november 2021, jf. § 5 i lov nr. 138 af 2020. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. januar 2022, hvorfor forslaget ikke indebærer ændringer i retstilstanden.

Til nr. 12

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. gasafgiftslovens § 6, jf. § 15. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 16, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i en periode med én afgiftssats

og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for fremtidige ændringer, uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenkligning, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af gasafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 16, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af leverancerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er forbrugt på tidspunktet for afgiftsændringen, når forbruget er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift efter § 8 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ, dog §§ 8 b, 8 c og 8 d.

Der gælder særlige regler for tilbagebetaling af afgift for væksthuse, jf. kulafgiftslovens § 8 c. Tilbagebetalingen skal nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdæk-

ket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg. Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at ophæve den særlige regel for væksthuse, som herefter vil blive afgiftspålagt efter kulafgiftslovens § 8 b.

Det foreslås i § 8 a, 1. pkt., at henvisningen til § 8 c, ophæves. Det foreslåede er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 2

Der betales afgift af anvendelsen af kul m.v. på baggrund af brændværdien eller energiindholdet, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiftssatserne fremgår af kulafgiftslovens § 1, stk. 2 og 4.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt kulafgift for så vidt angår den del af virksomhedens mængde af forbrugte afgiftspligtige varer. Det fremgår af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften af den kul, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret fra en virksomhed, der er momsregistreret for levering af varme, og af de varer, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter kulafgiftslovens § 8, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen fradragsret for aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8, samt for aktiviteter efter kulafgiftslovens § 8, stk. 3.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for kul for aktiviteter, der fremgår af kulafgiftslovens § 8, stk. 4. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i kulafgiftslovens § 8, stk. 5-14, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Det fremgår af § 8 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål efter § 8 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog §§ 8 b-8 d.

Det fremgår af § 8 a, 2. pkt., at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Udgangspunktet er, at kul leveres med fuld afgift. Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervsmæssig proces, jf. kulafgiftslovens §§ 8 b-8 d.

Afgiftssatserne i kulafgiftslovens § 8 a, 1. og 2. pkt., er ikke indekseret. Det betyder, at processatsen er fastlåst på 4,5 kr. pr. GJ uanset de årlige stigninger i prisniveauet.

Det foreslås at ændre afgiftssatsen i § 8 a, 1. pkt. og 2. pkt., fra 4,5 kr. pr. GJ til 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås i § 8 a, 3. pkt., at afgiftssatserne for nedsæt-

telse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Forslaget vil medføre, at afgiften for fossile brændsler anvendt til proces vil være 8,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Forslaget vil desuden medføre, at processatserne i kulafgiftslovens § 8 a, 1. og 2. pkt., fremover vil blive reguleret årligt svarende til årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere af mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Den gældende afgiftssats foreslås dermed forhøjet med 4 kr. pr. GJ i 2023 stigende til 6 kr. pr. GJ i 2025, som det følger af Aftale om grøn skatterreform.

Tilbagebetaling af afgift efter kulafgiftslovens § 8 skal dermed kunne nedsættes med 8,7 kr. pr. GJ i 2023 og 10,7 kr. pr. GJ i 2025 (2023-niveau), jf. dog §§ 8 b-8 d.

Afgiftspligtige virksomheder kan alternativt vælge, at tilbagebetalingen efter § 8 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,7 kr. pr. GJ fra 2023 og 10,5 kr. pr. GJ fra 2025 (2023-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2, jf. lovforslagets § 2, nr. 10.

Til nr. 3

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål ikke nedsættes med satsen i § 8 a, når forbruget udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, 2. pkt., at tilbagebetaling af afgift nedsættes med 1,6 pct. jf. dog § 8 c, der omhandler opvarmning af væksthuse.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, 2. pkt., at ændre afgiftssatsen fra at være en procentsats til at være en GJ-sats således, at den nuværende sats på 1,6 pct. ændres til 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetaling af afgift nedsættes med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Med lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås det i kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, 4. pkt., at satsen i § 8 b, stk. 1, 2. pkt., indekseres. Afgiftssatsen vil således blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Kulafgiftslovens § 8 c foreslås med lovforslagets § 2, nr. 5, ophævet. Ophævelsen vil medføre, at varer og varme, som anvendes i væksthuse i gartnerier, vil blive afgiftspålagt efter kulafgiftslovens § 8 b, der gælder for jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Det foreslås i § 8 b, stk. 1, 2. pkt., at henvisningen til § 8 c, udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås, at kulafgiftslovens § 8 c, ophæves.

Til nr. 4

Det fremgår af kulafgiftsloven § 8 b, stk. 1, at nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a ikke finder anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 8, stk. 4, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 med 1,6 pct., jf. dog § 8 c.

Med den foreslåede ændring af § 8 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 3, omlægges afgiften således, at den ændres fra at være en procentnedsættelse af godtgørelsen af afgiften til at tage udgangspunkt i energiindholdet (GJ). Ændringen vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne fortsat kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling.

Det foreslås i § 8 b, stk. 1, at der som 3. pkt. indsættes, at ved tilbagebetaling efter 2. pkt., skal afgiftspligtige kunne vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Da afgiften for afgiftspligtige produkter er balanceret efter samme afgiftsniveau for energiindholdet (GJ), kan der anvendes en fælles beregningsmetode for den procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen for disse produkter. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den opgørelsesbestemmelse, virksomheder kan vælge at bruge ved procentvis nedsættelse af tilbagebetaling for erhvervsmæssig brændselsgodtgørelse efter kulafgiftslovens § 8 a, 2. pkt.

Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for den andel, der ikke godtgøres ved brug af energi i forbindelse med elpatronordningen, fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 2. pkt. Afgiftssatsen indekseres årligt, hvorfor procentsatsen kan beregnes ved at dividere 7,5 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for godtgørelse for elpatronordningen, hvorefter der ganges med 1 divideret med 1,2 for at kalibrere den samlede sats.

Brugen af opgørelsesmetoden med procentsats kan f.eks. se således ud for nedsættelse af kulafgift efter satsen i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 1 (2021-niveau):

$$\frac{7,5 \text{ kr. pr. GJ}}{52,3 \text{ kr. pr. GJ}} * \frac{1}{1,2} * 1758 \text{ kr. pr. ton} = 210,1 \text{ kr. pr. ton}$$

Tilbagebetaling af afgiften på 1.758 kr. pr. ton skal således nedsættes med 210,1 kr. pr. ton.

Det foreslås i § 8 b, stk. 1, at der indsættes som 4. pkt., at afgiftssatsen i 2. og 3. pkt. indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at processatserne i kulafgiftslovens § 8 b, 2. pkt., fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere af mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Til nr. 5

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 c, stk. 1, at tilbagebetaling af afgift nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg. EU's minimumsafgifter fremgår af bilag 8 i kulafgiftsloven.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 c, stk. 2, at en forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at § 8 c ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at de særlige regler om varer og varme til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke foregår detailsalg, som er en undtagelse til kulafgiftslovens § 8 b, udgår.

Den foreslåede ophævelse af § 8 c vil medføre at der ved opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke foregår detailsalg, vil blive afgiftspålagt efter kulafgiftslovens § 8 b.

Den foreslåede ændring vil ikke udgøre en afskaffelse af særlige lempede regler for væksthuse, idet væksthuse efter den foreslåede ændring fortsat vil blive afgiftspålagt efter de lempede regler for landbrug m.v. i § 8 b.

Fordelingsreglen i § 8 c, stk. 2, vil med den foreslåede ændring stadig finde anvendelse, idet der er en identisk bestemmelse i § 8 b, stk. 2. Det vil således fortsat være muligt, at afgift af varer og varme til væksthuse kan fordeles forholdsmæssigt, når fordelingen kan opgøres.

Til nr. 6

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 d, stk. 1, at tilbagebetaling af afgift for varer til kemisk reduktion ikke nedsættes med satsen i § 8 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for disse varer.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 d, stk. 1, at indsætte som 2. pkt., at for disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varer til kemisk reduktion nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varer til kemisk reduktion vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Der foreslås i kulafgiftslovens § 8 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 8 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 7

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 d, stk. 2, at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes i elektrolyse, ikke nedsættes med satsen i § 8 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som anvendes til elektrolyse.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 d, stk. 2, at indsætte som 2. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der anvendes i elektrolyse, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes i elektrolyse, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Der foreslås i kulafgiftslovens § 8 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 8 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 8

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 d, stk. 3, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, ikke nedsættes med satsen i § 8 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som direkte anvendes til opvarmning i metallurgiske processer.

Det fremgår af § 8 d, stk. 3, 2. pkt., at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 d, stk. 3, at indsætte som 3. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske

processer, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravet i § 8 d, stk. 3, 2. pkt., om, at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Der foreslås i kulafgiftslovens § 8 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 8 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 9

Det fremgår af kulafgiftslovens § 8 d, stk. 4, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer, ikke nedsættes med satsen i § 8 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som direkte anvendes til opvarmning i mineralogiske processer.

Det fremgår af § 8 d, stk. 4, 2. pkt., at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 d, stk. 4, at indsætte som 3. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der direkte anvendes til opvarmning i mineralogiske processer, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravet i 2. pkt. om, at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Der foreslås i kulafgiftslovens § 8 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 8 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-10. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring i § 8 d, stk. 1-4, som affattet

ved lovforslagets § 2, nr. 6-9, således at afgiftsfritagelsen for kemiske reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer afskaffes, og tilbagebetalingen nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet (GJ) i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling.

Det foreslås i § 8 d, at der indsættes som stk. 7, at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Afgiftsniveauet for de afgiftspligtige produkter, der kan opnås godtgørelse for efter reglerne for mineralogiske processer m.v., er balanceret efter et fælles afgiftsniveau baseret på energiindholdet (GJ). Der kan derfor anvendes en fælles beregningsmetode for den procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen for disse produkter. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den opgørelsesbestemmelse, som virksomheder kan vælge at bruge ved procentvis nedsættelse af tilbagebetaling for erhvervmæssig brændselsgodtgørelse efter kulafgiftslovens § 8 a, 2. pkt. Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for den andel, der ikke godtgøres ved brug af energi i forbindelse med elpatronordningen fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 2. pkt. Afgiftssatsen indekseres årligt, hvorfor procentsatsen kan beregnes ved at dividere 6 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for godtgørelse for elpatronordningen, hvorefter der ganges med 1 divideret med 1,2 for at kalibrere den samlede sats.

Brugen af opgørelsesmetoden med procentsats kan f.eks. se således ud, for nedsættelse af kulafgift efter satsen i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 1 (2021-niveau):

$$\frac{6 \text{ kr. pr. GJ}}{52,3 \text{ kr. pr. GJ}} * \frac{1}{1,2} * 1758 \text{ kr. pr. ton} = 168,1 \text{ kr. pr. ton}$$

Tilbagebetaling af afgiften på 1.758 kr. pr. ton skal således nedsættes med 168,1 kr. pr. ton.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8 d at indsætte et nyt stk. 8, således, at de ændrede satser i § 8 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 6-10, indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det vil medføre, at satserne for nedsættelse af tilbagebetaling for mineralogiske processer m.v. i kulafgiftslovens § 8 d, stk. 1-4 og 7, fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks.

Til nr. 11

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. kulafgiftslovens § 12. Levering

af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 13, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i én periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenkling, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af kulafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 13, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af leverancer. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er forbrugt på tidspunktet for afgiftsændringen, når forbruget er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af mineralolieprodukter til procesformål, og som efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften angives og betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Der var i mineralolieafgiftslovens tidligere gældende § 9, stk. 13-15, der blev ophævet med lov nr. 138 af 25. februar 2020, fastsat en særlig sats for overskudsvarme fra forskellige processer, herunder for overskudsvarme fra varme og varer omfattet af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11. Den særlige sats for sådanne processer skyldtes, at der gælder en afgiftsfritagelse for forbrug af afgiftspligtige produkter ved aktiviteter omfattet af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11. Efter gældende ret er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, fritaget for afgift, jf. mineralolieafgiftsloven § 9, stk. 11. Dette omfatter f.eks. raffineringprocesser. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof, ligesom den ikke gælder for energiprodukter, som leveres til virksomheden udefra, da de ikke er produceret på virksomhedens område. Som konsekvens af denne særlige afgiftslempe for energiprodukter, der medgår til produktion af tilsvarende energiprodukter, var det ligeledes fastsat, at en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde skulle gælde.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev der foretaget en større omlægning af reglerne om overskudsvarmeafgift. Formålet med omlægningen var, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Afgiftssatserne for overskudsvarme blev derfor i den forbindelse ensrettet, herunder ved at ophæve den særlige afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, der er omfattet af en særlig afgiftsfritagelse for energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, jf. mineralolieafgiftslovens tidligere gældende § 9, stk. 13-15.

Ophævelserne som følge af lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev sat i kraft den 1. januar 2022 ved § 1 i bekendtgørelse nr. 2099 af 22. november 2021 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatningen af overskudsvarme).

Som følge af en fejl i § 4, nr. 1, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, blev ikke blot den særlige afgiftssats i § 9, stk. 13, 1.

pkt., for overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke § 9, stk. 11, ophævet, men også selve afgiftspligten, som også fandtes i § 9, stk. 13, 1. pkt.

Det har været Skatteforvaltningens praksis, at der for 2022 skulle betales den almindelige overskudsvarmeafgift efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9-12, for overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11, finder anvendelse.

Det foreslås i § 9 efter stk. 12 at indsætte, som et nyt *stk. 13*, at for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12.

Stk. 13-15 bliver herefter stk. 14-16.

Med det foreslåede genindføres pligten til at betale afgift af overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke § 9, stk. 11, finder anvendelse, fra den 1. januar 2023. Forslaget vil betyde, at der vil skulle betales afgift af overskudsvarme fra varme og varer fra energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Det foreslåede vil således bringe gældende ret i overensstemmelse med hensigten med lovgivningen og det, der var forudsat i Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme.

Overskudsvarmeafgiften udgør som udgangspunkt 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a.

Til nr. 2

Efter gældende ret er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, jf. stk. 15. Bestemmelserne er blevet konsekvensændret ved § 4, nr. 1 og 2, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, der er trådt i kraft den 1. januar 2022, og ved § 1, nr. 27 og 28, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, der er trådt i kraft den 1. juli 2022. Som følge af disse to ændringer, fremgår henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 15, 1. pkt., dog som stk. 13 i stedet for stk. 14. Henvisningen i § 9, stk. 15, har tidligere været til det gældende stk. 14, og henvisningen bør også fremover være til det gældende stk. 14.

Det foreslås, at i § 9, *stk. 15, 1. pkt.*, der bliver stk. 16, 1. pkt., ændres stk. 13 til stk. 15.

Det medfører, at henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14, i § 9, stk. 15, der bliver stk. 16, ændres til § 9, stk. 15. Det skyldes, at det i mineralolieafgiftslovens § 9 foreslås at indsætte et nyt stk. 12, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, hvorefter mineralolieafgiftslovens gældende § 9, stk. 14 og 15, bliver § 9, stk. 15 og 16. Derfor foreslås det at foretage en konsekvensændring, så der fortsat henvises til den korrekte bestemmelse.

Til nr. 3

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 a, 1. pkt., at

tilbagebetaling af afgift efter § 10 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d.

Der gælder dog særlige regler for tilbagebetaling af afgift for væksthuse, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 c. Tilbagebetalingen skal nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg. Med lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås det at ophæve den særlige regel for væksthuse, som herefter blive afgiftspålagt efter mineralolieafgiftslovens § 11 b.

Det foreslås i § 11 a, 1. pkt., at henvisningen til § 11 c, ophæves. Det foreslåede er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 4

Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. efter de satser, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt mineralolieafgift, bortset fra afgiften af benzin af varer forbrugt i virksomheden, af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme dog med en række undtagelser. Der gælder f.eks. ingen tilbagebetalingsret for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, af varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, og af aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Der kan ligeledes ske tilbagebetaling af afgiften for mineralolieprodukter m.v. for aktiviteter, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3-5. Tilbagebetalingen reguleres nærmere i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6-19, hvorefter der ikke kan ske godtgørelse for rumvarme m.v.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog §§ 11 b-11 d.

Det fremgår af § 11 a, 2. pkt., at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Udgangspunktet er, at mineralolieprodukter m.v. leveres med fuld afgift. Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervmæssig proces, jf. mineralolieafgiftslovens § 11-11 e.

Afgiftssatserne i § 11 a, 1. og 2. pkt., er ikke indekseret. Det betyder, at processatsen er fastlåst på 4,5 kr. pr. GJ uanset de årlige stigninger i prisniveauet.

Det foreslås at ændre afgiftssatsen i § 11 a, 1. pkt. og 2.

pkt., fra 4,5 kr. pr. GJ til 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025. Satserne i 1. og 2. pkt. foreslås samtidig reguleret efter § 32 a.

Det vil medføre, at afgiften for fossile brændsler anvendt til proces vil være 8,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10,7 kr. pr. GJ (2023-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås i § 11 a, 3. *pkt.*, at afgiftssatserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det medfører desuden, at processatserne i 1. og 2. pkt. fremover vil blive reguleret årligt svarende til årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere af mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Den gældende afgiftssats forhøjes dermed med 4 kr. pr. GJ i 2023 stigende til 6 kr. pr. GJ i 2025.

Tilbagebetaling af afgift efter mineralolieafgiftslovens § 11 vil dermed kunne nedsættes med 8,7 kr. pr. GJ i 2023 og 10,7 kr. pr. GJ i 2025 (2023-niveau), jf. dog §§ 11 b-11 d.

Afgiftspligtige virksomheder kan alternativt vælge, at tilbagebetalingen efter § 11 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,7 kr. pr. GJ fra 2023 og 10,7 kr. pr. GJ fra 2025 (2023-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2, jf. lovforslagets § 3, nr. 12.

Til nr. 5

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål ikke nedsættes med satsen i § 11 a, når forbruget udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1, 2. pkt., at tilbagebetaling af afgift nedsættes med 1,6 pct, jf. dog § 11 c, der omhandler opvarmning af væksthuse.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1, 2. *pkt.*, at ændre afgiftssatsen fra at være en procentssats til at være en GJ-sats og således, at den nuværende sats på 1,6 pct. ændres til 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Brugen af opgørelsesmetoden med en sats for motorbrændstof anvendt til landbrug m.v. kan f.eks. se således ud for nedsættelse af mineralolieafgift (2021-niveau), hvis dieselolie med et energiindhold på 0,0359 GJ pr. liter anvendes:

7,5 kr. pr. GJ * 0,0359 GJ pr. liter = 0,26925 kr. pr. liter

Tilbagebetaling af afgiften nedsættes således nedsættes med 26,9 øre pr. liter (2021-niveau).

Med lovforslagets § 3, nr. 6, foreslås det i mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1, 5. pkt., at satsen i § 11 b, stk. 1, 2. pkt., indekseres. Afgiftssatsen vil således blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift nedsættes med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås, at mineralolieafgiftslovens § 11 c ophæves, som affattet ved lovforslagets § 3, nr. 7. Ophævelsen vil medføre, at varer og varme, som anvendes i væksthuse i gartnerier, vil blive afgiftspålagt efter mineralolieafgiftslovens § 11 b, der gælder for jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl.

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, 2. *pkt.*, at henvisningen til § 11 c, udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås, at mineralolieafgiftslovens § 11 c, ophæves.

Til nr. 6

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1, at nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a ikke finder anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11 c.

Med den foreslåede ændring af § 11 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 5, omlægges afgiften således, at den ændres fra at være en procentnedsættelse af godtgørelsen af afgiften til at tage udgangspunkt i energiindholdet (GJ). Ændringen vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne fortsat kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling.

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, at der som 3. *pkt.* indsættes, at ved tilbagebetaling af motorbrændstof, som tilbagebetales efter § 11, stk. 3, skal afgiftspligtige kunne vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen for dieselækvivalenter i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, 2. pkt.

Da afgiften for motorbrændstof, herunder primært farvet diesel, der ydes godtgørelse for til landbrug, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, er væsentligt højere end de øvrige energifgifter, medfører den foreslåede procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen, at der for disse afgifter skal betales uforholdsmæssig høj afgift.

Det foreslås derfor, at der skal være en særlig mulighed for at beregne godtgørelse som procentvis nedsættelse af

den samlede tilbagebetaling af motorbrændstoffer, hvor der tages hensyn til, at afgiften er højere, hvorfor den procentvise nedsættelse af tilbagebetaling bør være lavere.

Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for dieselækvivalenter, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, 2. pkt., indekseres årligt, hvorfor den ønskede procentsats kan beregnes ved at dividere 7,5 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for dieselækvivalenter.

Brugen af opgørelsesmetoden med en procentsats for motorbrændstof kan f.eks. se således ud for nedsættelse af dieselafgift efter satsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 3 (2021-niveau):

$$\frac{7,5 \text{ kr. pr. GJ}}{78,3 \text{ kr. pr. GJ}} * 302,5 \text{ øre pr. liter} = 29,0 \text{ øre pr. liter}$$

Tilbagebetaling af afgiften på 302,5 øre pr. liter skal således nedsættes med 29,0 øre pr. liter.

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, at der indsættes som 4. pkt., at ved tilbagebetaling af øvrige afgiftspligtige produkter skal afgiftspligtige kunne vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Da afgiften for øvrige afgiftspligtige produkter er balanceret efter samme afgiftsniveau for energiindholdet (GJ), kan der anvendes en fælles beregningsmetode for den procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen for disse produkter. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den opgørelsesbestemmelse, virksomheder kan vælge at bruge ved procentvis nedsættelse af tilbagebetaling for erhvervsmæssig brændselsgodtgørelse efter mineralolieafgiftslovens § 11 a, 2. pkt.

Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for den andel, der ikke godtgøres ved brug af energi i forbindelse med elpatronordningen fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 2. pkt. Afgiftssatsen indekseres årligt, hvorfor procentsatsen kan beregnes ved at dividere 7,5 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for godtgørelse for elpatronordningen, hvorefter der ganges med 1 divideret med 1,2 for at kalibrere den samlede sats.

Brugen af opgørelsesmetoden med procentsats for øvrige afgiftspligtige produkter kan f.eks. se således ud, for nedsættelse af mineralolieafgift efter satsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2 (2021-niveau):

$$\frac{7,5 \text{ kr. pr. GJ}}{52,3 \text{ kr. pr. GJ}} * \frac{1}{1,2} * 225,2 \text{ øre pr. liter} = 26,9 \text{ øre pr. liter}$$

Tilbagebetaling af afgiften på 225,2 øre pr. liter skal således nedsættes med 26,9 øre pr. Nm³.

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, at der indsættes som 5. pkt., at afgiftssatsen i 2.-4. pkt. indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at processatserne i mineralolieafgiftslovens § 11 b, 2. pkt., fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen fremgår nærmere mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Til nr. 7

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 1, at tilbagebetaling af afgift nedsættes med EU's minimumsavgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg. EU's minimumsavgifter fremgår af bilag 7 i mineralolieafgiftsloven.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 2, at en forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at § 11 c ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at de særlige regler om varer og varme til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke foregår detailsalg, som er en undtagelse til mineralolieafgiftslovens § 11 b, udgår.

Den foreslåede ophævelse af § 11 c vil medføre at ved opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier, hvor der ikke foregår detailsalg, vil der blive afgiftspålagt efter mineralolieafgiftslovens § 11 b.

Den foreslåede ændring vil ikke udgøre en afskaffelse af særlige lempede regler for væksthuse, idet væksthuse efter den foreslåede ændring fortsat vil blive afgiftspålagt efter de lempede regler for landbrug m.v. i § 11 b.

Fordelingsreglen i § 11 c, stk. 2, vil med den foreslåede ændring stadig finde anvendelse, idet der er en identisk bestemmelse i § 11 b, stk. 2. Det vil således fortsat være muligt, at afgift af varer og varme til væksthuse kan fordeles forholdsmæssigt, når fordelingen kan opgøres.

Til nr. 8

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 1, at tilbagebetaling af afgift for varer til kemisk reduktion ikke nedsættes med satsen i § 11 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for disse varer.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 1, at indsætte som 2. pkt., at for disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varer

til kemisk reduktion nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varer til kemisk reduktion vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Der foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 11 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 8-12. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 12.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 9

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 2, at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes i elektrolyse, ikke nedsættes med satsen i § 11 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som anvendes til elektrolyse.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 2, at indsætte som 2. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der anvendes i elektrolyse, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes i elektrolyse, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Der foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 11 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 8-12. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 12.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 10

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 3, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, ikke nedsættes med satsen i § 11 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som direkte anvendes til opvarmning i metallurgiske processer.

Det fremgår af § 11 d, stk. 3, 2. pkt., at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 3, at indsætte som 3. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske

processer, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravet i § 11 d, stk. 3, 2. pkt., om, at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur

Der foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 11 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 8-12. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 12.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 11

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 4, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer, ikke nedsættes med satsen i § 11 a. Det betyder, at der ydes fuld tilbagebetaling af afgift for den varme og de varer, som direkte anvendes til opvarmning i mineralogiske processer.

Det fremgår af § 11 d, stk. 4, 2. pkt., at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 4, at indsætte som 3. pkt., at for denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Det vil medføre, at tilbagebetalingen af afgift af varme og varer, der direkte anvendes til opvarmning i mineralogiske processer, nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer, vil således ikke længere være fuldt afgiftsfritaget.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravet i 2. pkt. om, at opvarmningen skal foregå i anlæg, og at de anvendte materialer gennem opvarmningen i anlæggene skal forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Der foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d at indsætte et nyt stk. 8, der indekserer de foreslåede satser i § 11 d, stk. 1-4 og 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 8-12. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 12.

Indekseringsniveauet for 2025, hvor afgiften indføres, kendes ikke, hvorfor det ikke er muligt at fastsætte, hvad afgiftsniveauet vil være i 2025-niveau, når afgiften vil skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Til nr. 12

Den foreslåede ændring i § 11 d, stk. 1-4, som affattet

ved lovforslagets § 3, nr. 8-11, således at afgiftsfritagelsen for kemiske reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer afskaffes, og tilbagebetalingen nedsættes med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), vil kræve, at de godtgørelsesberettigede virksomheder har kendskab til energiindholdet i de godtgørelsesberettigede produkter.

Da energiindholdet ikke altid er kendt, vil det være administrativt nemmere for virksomhederne, hvis virksomhederne kan beregne godtgørelsen som en procentvis nedsættelse af den samlede tilbagebetaling.

Det foreslås i § 11 d, at der indsættes som *stk. 7*, at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter *stk. 1-4* kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, *stk. 4, 2. pkt.*, ganget med 1 over 1,2.

Afgiftsniveauet for de afgiftspligtige produkter, der kan opnå godtgørelse for efter reglerne for mineralogiske processer m.v., er balanceret efter et fælles afgiftsniveau baseret på energiindholdet (GJ). Der kan derfor anvendes en fælles beregningsmetode for den procentvise nedsættelse af tilbagebetalingen for disse produkter. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den opgørelsesbestemmelse, virksomheder kan vælge at bruge ved procentvis nedsættelse af tilbagebetaling for erhvervsmæssig brændselsgodtgørelse efter mineralolieafgiftslovens § 11 a, 2. pkt. Afgiftssatserne indekseres årligt, hvorfor procentsatsen tilsvarende skal reguleres årligt.

Afgiftssatsen for den andel, der ikke godtgøres ved brug af energi i forbindelse med elpatronordningen fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, *stk. 4, 2. pkt.* Afgiftssatsen indekseres årligt, hvorfor procentsatsen kan beregnes ved at dividere 6 kr. pr. GJ (2021-niveau) med satsen for godtgørelse for elpatronordningen, hvorefter der ganges med 1 divideret med 1,2 for at kalibrere den samlede sats.

Brugen af opgørelsesmetoden med procentsats kan f.eks. se således ud, for nedsættelse af mineralolieafgift efter satsen i mineralolieafgiftslovens § 1, *stk. 1, nr. 2* (2021-niveau):

$$\frac{6 \text{ kr. pr. GJ}}{52,3 \text{ kr. pr. GJ}} * \frac{1}{1,2} * 225,2 \text{ øre pr. liter} = 21,5 \text{ øre pr. liter}$$

Tilbagebetaling af afgiften på 225,2 øre pr. liter skal således nedsættes med 21,5 øre pr. Nm³.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11 d at indsætte et nyt *stk. 8*, således, at de ændrede satser i § 11 d, *stk. 1-4* og 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 8-12, indekseres. Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det vil medføre, at satserne for nedsættelse af tilbagebetaling for mineralogiske processer m.v. i mineralolieafgiftslovens § 11 d, *stk. 1-4* og 7, fremover vil blive reguleret årligt svarende til udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks.

Til nr. 13

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver af-

giftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. mineralolieafgiftslovens § 16, *stk. 1*. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en periode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 17, *stk. 1*, at når en afregningsperiode påbegyndes i én periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenklings, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af mineralolieafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 17, *stk. 2*, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. *stk. 1*.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede *stk. 1*, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af leverancerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er forbrugt på tidspunktet for afgiftsændringen, når forbruget er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 4

Til nr. 1

Der betales afgift af plantebeskyttelsesmidler efter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven. Afgiften er en mængdeafgift pr. liter eller pr. kilogram middel. Afgiften bestemmes af midlets sundhedsbelastning, miljøeffektbelastning og miljøadfærdsbelastning.

Det fremgår af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1, at der skal betales en afgift på 112,88 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets sundhedsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 2, at der skal betales en afgift på 112,88 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets miljøeffektbelastning pr. kilogram eller liter middel.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 3, at der skal betales en afgift på 112,88 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets miljøadfærdsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

Det foreslås, at afgiftssatsen i § 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 3, ændres, så afgiften vil komme til at udgøre 140 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets sundhedsbelastning, miljøbelastning og miljøadfærdsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil blive mere attraktivt at bruge plantebeskyttelsesmidler med en lav belastning af sundhed og miljøet.

Til nr. 2

Basisafgiften fastsættes på baggrund af mængden af aktivstof for det enkelte plantebeskyttelsesmiddel. Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 4, at der betales en afgift af aktivstofkoncentrationen eller basisafgiften på 52,75 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof.

Det foreslås, at afgiftssatsen i § 1, stk. 2, nr. 4, ændres, så afgiften vil komme til at udgøre 20 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse, efter kulafgiftsloven samt efter gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt. Efter CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, svares der desuden afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

Energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96) er implementeret i mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven og lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven). Det afgiftspligtige område følger af direktivet og

udgør energiprodukter anvendt til motorbrændstof og opvarmning samt elektricitet.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, at der betales afgift af mineralolieprodukter m.v.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-20, hvad afgiftssatsen er for en række afgiftspligtige produkter, herunder blandt andet gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, fuelolie, karburatorvæske m.v.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., at af andre kulbrintebrændstoffer og varer under position 3824 90 99 i EU's kombinerede Nomenklatur, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Position 3824 90 99 i EU's kombinerede Nomenklatur refererer til Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2021, da energibeskatningsdirektivets afgrænsning tager udgangspunkt i samme forordning. Forordningen er efterfølgende ændret, hvilket bl.a. har medført at position 3824 90 99 er ændret til position 3824 90 97. Det gælder dog ikke for tørv og afgiftspligtige varer nævnt i kulafgiftslovens § 1, stk. 1, og gasafgiftslovens § 1.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., at af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i kulafgiftslovens § 1, stk. 1, og gasafgiftslovens § 1, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof.

Det fremgår desuden af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, 3. pkt., at der betales afgift af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.

Efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift af blandt andet stenkul, koks, brunkul og affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg.

Efter gasafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift af naturgas og bygas, som forbruges her i landet. Det samme gælder efter § 1, stk. 1, for gas fremstillet på basis af biomasse, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker.

Disse afgiftspligtige produkter efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er således med enkelte undtagelser omfattet af pligten i CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, til at svare CO₂-afgift. Satsen fremgår ligeledes af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, og er angivet i 2015-niveau.

Af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, fremgår CO₂-afgiftsreduktioner for benzin og diesel med indhold af biobrændstoffer. Af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, fremgår CO₂-afgiften af blandingsprodukter, der består af produkter nævnt i § 2, stk. 1, eller af produkter nævnt i § 2, stk. 1, og andre varer. Af disse produkter svares som udgangspunkt afgift

af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter CO₂-afgiftsloven. Afgiftssatserne i CO₂-afgiftsloven er beregnet på baggrund af en sats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau). Afgiften er dermed differenteret på baggrund af energiprodukternes CO₂-udledning.

Praksis har tidligere været, at der er blevet opkrævet CO₂-afgift af CO₂-afgiftspligtige varer, selv om der ikke fremgik en afgiftssats for disse produkter i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2. Afgiften er blevet fastsat svarende til afgiftssatsen på en tilsvarende afgiftspligtig vare, der er anvendt til samme formål. Anvendelsesområdet for denne praksis og metoden til at fastsætte afgift svarer til det, der følger af udfyldningsbestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2. Der har dog ikke tidligere været praksis for at opkræve CO₂-afgift af karburatorvæske, selvom produktet udleder CO₂ ved forbrænding.

Den tidligere praksis er blevet ændret ved styresignal SKM2022.131.SKTST af den 18. marts 2022 om manglende satser i CO₂-afgiftsloven. Der er herefter kun blevet opkrævet CO₂-afgift af CO₂-afgiftspligtige produkter, hvor afgiftssatsen fremgår af CO₂-afgiftsloven, og der er mulighed for at søge om genoptagelse. Der er således udover karburatorvæske en række andre CO₂-afgiftspligtige produkter, der i dag ikke opkræves CO₂-afgift af.

Skatteforvaltningens praksisændring skete på baggrund af Skatterådets bindende svar af 23. februar 2021 (SKM.2021.284.SR), hvor Skatterådet fandt, at der ikke kunne opkræves en afgift af et CO₂-afgiftspligtigt opløsningsmiddel. Skatterådets afgørelse er begrundet med, at der i CO₂-afgiftsloven for den afgiftspligtige vare ikke er fastsat en afgiftssats. På baggrund heraf foreslås det, at der indsættes en hjemmel til at afgiftspålægge en række produkter.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at indsætte som nr. 18, at for karburatorvæske udgør CO₂-afgiften 29,7 øre pr. liter.

Forslaget vil medføre, at der for karburatorvæske, som efter gældende ret er afgiftspligtigt efter CO₂-afgiftsloven, skal betales afgift på 29,7 øre pr. liter i 2015-niveau. Afgiften er balanceret efter en sats på 170 kr. pr. ton CO₂ i 2015-niveau, hvilket er svarende til fastsættelsen af de øvrige satser i CO₂-afgiftsloven.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at indsætte som nr. 19, at af varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den sats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Forslaget vil medføre, at der for de energiprodukter, hvor der ikke findes en afgiftssats i CO₂-afgiftslovens § 2, skal betales afgift efter den sats, der gælder for det tilsvarende

brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning eller tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller tilsætnings- eller fyldstof til motorbrændstof. Det vil også medføre, at for varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den sats, som gælder for tilsvarende fyringsolier. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den udfyldningsbestemmelse, der gælder for afgiftspligtige varer efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2. Der vil således skulle betales CO₂-afgift af afgiftspligtige varer, der i dag ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats for.

De afgiftspligtige varer, der omfattes af ændringen, er brændsler til opvarmning eller motorbrændstof, som er omfattet af udfyldningsbestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, og som ikke i øvrigt er omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1-17, samt det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 18. Det medfører, at afgiftspligtige varer, der er omfattet af udfyldningsbestemmelsen, vil blive behandlet på samme måde, uanset om der beregnes CO₂-afgift eller energiafgift.

Det vil medføre, at der kan opkræves CO₂-afgift af alle varer, der er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftslovens § 1. Ændringen vil dermed bringe gældende ret i overensstemmelse med den praksis, der har været gældende indtil udsendelsen af Skatteforvaltningens styresignal af den 18. marts 2022.

Afgiftssatsen oplistet i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, er balanceret efter varens CO₂-udledning. Ved anvendelse af udfyldningsbestemmelsen vil beregningen af afgiftssatsen have tæt sammenhæng til varens faktiske CO₂-udledning, om end den ikke hver gang vil svare præcist til den faktiske CO₂-udledning.

Dermed vil afgiftssatsen for afgiftspligtige varer efter det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19, fremover kunne fastsættes ved brug af udfyldningsbestemmelsen.

Til nr. 2

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse, efter kulafgiftsloven samt efter gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt. Efter CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, svares der desuden afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

Med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det at indsætte en udfyldningsbestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 2, nr. 19, hvorefter der skal betales afgift efter den sats, der gælder for det tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning eller tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller tilsætnings- eller fyldstof til motorbrændstof. Det vil også medføre, at for

varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den sats, som gælder for tilsvarende fyringsolier. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den udfyldningsbestemmelse, der gælder for afgiftspligtige varer efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2. Der vil således skulle betales CO₂-afgift af afgiftspligtige varer, der i dag ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats for.

Afgiftssatsen oplistet i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, er balanceret efter varens CO₂-udledning. Ved anvendelse af udfyldningsbestemmelsen vil beregningen af afgiftssatsen have tæt sammenhæng til varens faktiske CO₂-udledning.

Afgiften vil dog ikke hver gang svare præcist til den faktiske CO₂-udledning. Derfor foreslås en mulighed for at beregne afgiftssatsen på baggrund af en mere præcis opgørelse af varens CO₂-udledning.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at indsætte som 3. pkt., at registrerede virksomheder som alternativ til stk. 1, nr. 19, kan vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 8, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).

Forslaget vil medføre at afgiftssatsen for afgiftspligtige varer omfattet af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19, vil kunne opgøres på baggrund af beregning, f.eks. ved støkiometriske beregninger, eller analyse af resultater fra akkrediterede målinger eller målinger af tilsvarende kvalitet til brug i røggasanalyser af varerne.

De konkrete krav til metoder til opgørelse af CO₂-udledning vil blive fastsat ved bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 5, nr. 3.

Dermed vil afgiftssatsen for afgiftspligtige varer omfattet af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 19, i CO₂-afgiftsloven enten kunne fastslås ved brug af udfyldningsbestemmelsen eller på baggrund af beregning eller analyse på baggrund af akkrediterede målinger eller målinger af tilsvarende kvalitet af den relevante vare.

De afgiftspligtige varer, der omfattes af ændringen, er brændsler til opvarmning eller motorbrændstof, som er omfattet af udfyldningsbestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, og som ikke i øvrigt er omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1-17, samt det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 18, jf. lovforslagets § 5, nr. 1. Det medfører, at afgiftspligtige varer, der er omfattet af udfyldningsbestemmelsen, vil blive behandlet på samme måde, uanset om der beregnes CO₂-afgift eller energiafgift.

Det foreslås at afgiften, når muligheden for at beregne eller analysere CO₂-udledningen fra produktet anvendes, skal balanceres ud fra 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) og indekseres efter § 2, stk. 7. Satsen på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) svarer til den afgiftssats, som de øvrige afgiftspligtige produkter er balanceret omkring. Satsen for energiprodukter, der fastsættes efter CO₂-afgiftslovens § 2,

stk. 2, 3. pkt., vil således pr. 1. januar 2023 være 181,7 kr. pr. ton CO₂.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i § 2 som *stk. 8* indsættes, at skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften efter det foreslåede § 2, stk. 2, 3. pkt., i CO₂-afgiftsloven.

Når en virksomhed anvender denne opgørelsesmetode, gælder en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau), jf. det foreslåede § 2, stk. 2, 3. pkt., i CO₂-afgiftsloven, som fremgår af lovforslagets § 5, nr. 2. Det er hensigten, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om følgende forhold:

1) Godkendte metoder til opgørelse af CO₂-udledning.

2) Tidspunkt for indlevering af dokumentation for opgørelsesmetode skal indgives til told- og skatteforvaltningen, herunder om indsendelse kan ske elektronisk.

Skatteministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler om, hvilke opgørelsesmetoder, der kan godtages, som opgørelse for afgiften. Det omfatter bl.a. opgørelse på baggrund af akkrediteret måling og måling af tilsvarende kvalitet til brug i støkiometriske beregninger eller i røggasanalyser. Skatteministeren vil desuden kunne fastsætte regler om krav til nøjagtigheden af analyserne.

Til nr. 4

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. CO₂-afgiftslovens § 13. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 13 a, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i én periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenkligning, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af CO₂-afgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 13 a, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af leverancerne hver for sig før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af leverancerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er forbrugt på tidspunktet for afgiftsændringen, når forbruget er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af NOx-afgiftslovens § 6, stk. 2, 1. pkt., at for registrerede virksomheder, der opgør den udledte mængde af NO₂-ækvivalenter til luften i overensstemmelse med lovens § 1, stk. 4, opgøres den afgiftspligtige mængde som mængden af varer omfattet af lovens bilag 1, der er udleveret fra virksomheden, jf. § 7. Det fremgår af § 6, stk. 2, 2. pkt., at i opgørelsen skal desuden medtages virksomhedens eget forbrug af varer, jf. dog § 8, stk. 4.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at henvisningen til § 8, stk. 4, udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 6, nr. 2, foreslås, at NOx-afgiftslovens § 8, stk. 4, ophæves.

Til nr. 2

Det fremgår af NOx-afgiftslovens § 1, stk. 1, at der svares afgift ved udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding.

Der er fastsat nærmere regler vedrørende målere og regler for måling m.v. i bekendtgørelse nr. 723 af 24. juni 2011

om måling af udledningen af kvælstofoxider (NO_x) og om godtgørelse af afgiften.

Det fremgår af NOx-afgiftslovens § 2, stk. 2, at afgiften udgør 5,0 kr. pr. kilo NO₂-ækvivalenter udledt til luften ved forbrænding (grundsats i 2015-niveau). Det fremgår af § 2, stk. 3, at for kalenderår efter 2015 reguleres satserne i stk. 1 og 2 efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det fremgår af NOx-afgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1-4, hvor der i følgende tilfælde er pligt til at foretage måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding. NO₂-ækvivalenter opgøres som den registrerede mængde i overensstemmelse med disse målinger.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det fremgår af § 2, stk. 2, at hvor der ikke sker måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, betales der afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer, som angivet i NOx-afgiftslovens bilag 1.

Virksomheder, der ikke er forpligtet til at foretage måling, kan vælge at opgøre afgiften på baggrund af måling i overensstemmelse med § 1, stk. 2, eller betale afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer, som angivet i NOx-afgiftsloven bilag 1.

Mindre energianlæg med en nominel termisk indfyret effekt på under 30 MW er ikke forpligtet til at foretage måling efter § 1, stk. 2.

Det fremgår af NOx-afgiftslovens § 8, stk. 1-4, hvilke varer, der er fritaget for betaling af afgift.

Det følger af § 8, stk. 4, at fritaget for afgift er et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Det er endvidere en betingelse for afgiftsfritagelsen, at energiproduktet er produceret inden for virksomhedens område. Afgiftsfritagelsen gælder ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, kendes f.eks. fra raffinaderier, som et olieraffinaderi.

Afgiftsfritagelsen i § 8, stk. 4, er oprindeligt en implementering af artikel 21, nr. 3, 1. pkt., i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003). Det fremgår af artikel 21, nr. 3, 1. pkt., at forbrug af energiprodukter på et område, der tilhører en virksomhed, der producerer energiprodukter, ikke betragtes som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder, hvis forbruget består i energiprodukter, der produceres på virksomhedens område.

Det foreslås, at afgiftsfritagelsen i § 8, stk. 4, for betaling af afgift ved udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, for et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af afgiftsfritagelsen i NOx-afgiftslovens § 8, stk. 4, jf. lovforslagets § 6, nr. 2, vil medføre, at virksomheder vil skulle betale NOx-afgift for et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsva-

rende energiprodukt, for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. NOx-afgiftslovens § 12. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en periode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som NOx-afgiftslovens § 14 a, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i én periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenkling, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af elafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som NOx-afgiftslovens § 14 a, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal opgørelsen anvendes ved beregning af afgiften, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal opgøre afgift af den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af udledningerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af

afgiftspligtige udledninger før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er udledt på tidspunktet for afgiftsændringen, når udledningen er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 7

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive størrelsen af de i periodens løb afgiftspligtige leverancer m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden, jf. elafgiftslovens § 8, stk. 1. jf. § 15. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en periode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som elafgiftslovens § 13 a, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i én periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenkling, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af elafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som elafgiftslovens § 13 a, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til ho-

vedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af leverancerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er forbrugt på tidspunktet for afgiftsændringen, når forbruget er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 8

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive størrelsen af de i periodens løb afgiftspligtige udledninger af spildevand m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden, jf. lov om afgift af spildevand (herefter spildevandsafgiftsloven) § 14. Disse udledninger af spildevand m.v. kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse udledninger kan i visse tilfælde ske i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af spildevand, der udledes i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som spildevandsafgiftslovens § 16, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af udledningen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for udledninger, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af udledningen, som perioden med den ændrede afgiftssats til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er udledt 2.000 m³ spildevand i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 m³ spildevand.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenklning, da overgangsbestemmelser for udledninger ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af spildevandsafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som spildevandsafgiftslovens § 16, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige udledninger før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af udledningerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige udledninger før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal opgøres af den mængde, der faktisk er udledt på tidspunktet for afgiftsændringen, når udledningen er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 9

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden, jf. lov om afgift af svovl (herefter svovlafgiftsloven) § 11. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en periode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de løbende leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som svovlafgiftslovens § 12, stk. 1, at for løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes i én periode med en afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, beregnes af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenklning, da overgangsbestemmelser for løbende leverancer ved ændrin-

ger af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af svovlafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som svovlafgiftslovens § 16, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige udledninger før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af udledningerne. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige udledninger før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal opgøres af den mængde, der faktisk er udledt på tidspunktet for afgiftsændringen, når udledningen er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 10

Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden, jf. lov om ledningsført vand (herefter vandafgiftsloven) § 13. Levering af varer kan ske løbende over en afregningsperiode. Disse leveringer kan i visse tilfælde ske i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres. Afregningen af de leverancer, der leveres i en afregningsperiode, hvor afgiftssatsen ændres, er reguleret i de enkelte ændringslove.

Det foreslås som vandafgiftslovens § 22, stk. 1, at når en afregningsperiode påbegyndes i én periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det betyder, at den ændrede afgift for leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ændringen af en afgiftssats og afsluttes efter ændringen af afgiftssatsen, opgøres af så stor en del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats indtil afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Såfremt der eksempelvis træder en ændret afgiftssats i kraft fra og med den 1. januar 2024 og der i afregningsperioden, som eksempelvis udgør både december 2023 (31 dage) og januar 2024 (31 dage), er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2024 af 1.000 kWh.

Bestemmelsen vil finde anvendelse for alle fremtidige afgiftsændringer fra og med lovens ikrafttræden den 1. januar 2023. Bestemmelsen vil gælde for både fremtidige ændringer uanset om afgiftssatsen er højere eller lavere end den

tidligere afgiftssats. Bestemmelsen vil også finde anvendelse for de årlige afgiftsændringer som følge af indeksering af afgiftssatsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en regelforenklings, da overgangsbestemmelser for leverancer ved ændringer af afgiftssatsen fremadrettet vil fremgå af vandafgiftsloven og således ikke af den enkelte ændringslov. Formålet med ændringen er, at det vil gøre det lettere for bl.a. borgere og virksomheder at orientere sig i og anvende gældende ret.

Det foreslås som vandafgiftslovens § 22, stk. 2, at når der foretages måling, hvor den faktiske andel af leverancerne hver for sig før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved beregning af afgiften, jf. stk. 1.

Det vil betyde, at virksomheder, som undtagelse til hovedreglen i det foreslåede stk. 1, skal beregne afgift af den faktiske andel af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring, når der foretages måling af leverancer. Virksomheden skal således via måling have oplysning om mængden af afgiftspligtige leverancer før og efter en afgiftsændring for at kunne anvende denne undtagelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften skal beregnes af den mængde, der faktisk er forbrugt på tidspunktet for afgiftsændringen, når forbruget er målt og kan opgøres for perioden før og efter en afgiftsændring.

Reglerne vil gælde for registrerede virksomheder, herunder forbrugsregistrerede virksomheder.

Til § 11

Det fremgår af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1-4, at afgiften for det enkelte plantebeskyttelsesmiddel bestemmes på baggrund af summen af midlets sundhedsbelastning (112,88 kr. pr. kilo eller liter middel pr. belastningsenhed), miljøeffektbelastning (112,88 kr. pr. kilo eller liter middel pr. belastningsenhed), miljøadfærdsbelastning (112,88 kr. pr. kilo eller liter middel pr. belastningsenhed) og aktivstofkoncentration/basisafgift (52,75 kr. pr. kilo eller liter aktivstof).

Afgiftssatserne er ved lov nr. 168 af 29. februar 2020 indekseret og forhøjes den 1. januar 2024 med 5,50 pct. Denne forhøjelse indeholder en indeksering, som omfatter årene 2023-2025, svarende til 1,8 pct. årligt.

Det foreslås, at § 3, nr. 5, i lov nr. 168 af 29. februar 2020 om ændring af afgift af tinglysning af ejer- og panterrettigheder m.v. (tinglysningsafgiftsloven), emballageafgiftsloven, lov om afgift af bekæmpelsesmidler og forskellige andre love (Indeksering af de faste tinglysningsafgifter og en række miljøafgifter og genindførelse af registreringsafgiften på luftfartøjer m.v.), ophæves.

Ophævelsen af § 3, nr. 5, foreslås, da bestemmelsen omhandler afgiftssatser, der skal træde i kraft den 1. januar 2024, der foreslås ændret ved dette lovforslags § 4.

Der henvises til i øvrigt til pkt. 3.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 12

Det følger af § 4, stk. 3, i lov nr. 906 af 21. juni 2022, at den ændrede afgift for løbende elleverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden ikrafttrædelsestidspunkt for lov nr. 906 af 21. juni 2022 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det følger af § 4, stk. 4, at stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for den efterfølgende afgiftsnedsettelse i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2030.

Det foreslås at ophæve § 4, stk. 3 og 4, som en konsekvensændring af lovforslagets § 7, nr. 1.

Det vil betyde, at afgiftsberegning for løbende leverancer, som leveres i en afregningsperiode med en afgiftsændring, fremadrettet vil blive reguleret af det foreslåede § 14 a i elafgiftsloven som affattet ved lovforslagets § 7, nr. 1.

Til § 13

Det følger af § 3, stk. 4, i lov nr. 1268 af 13. september 2022, at den ændrede afgift for løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttrædelsestidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes, jf. § 1 i lov nr. 1268 af 13. september 2022, af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det følger af § 3, stk. 5, at stk. 4 finder tilsvarende anvendelse for den efterfølgende afgiftsnedsettelse i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023.

Det foreslås at ophæve § 3, stk. 4 og 5, som en konsekvensændring af lovforslagets § 7, nr. 1.

Det vil betyde, at afgiftsberegning for løbende leverancer, som leveres i en afregningsperiode med en afgiftsændring, fremadrettet vil blive reguleret af lovforslagets § 7, nr. 1.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 1, 3-10, § 2, nr. 1, 3-10, og § 3, nr. 3, 5-12, træder i kraft den 1. januar 2025. Det fremgår af aftale om grøn skattereform af 8. december 2020, at afgiftsforhøjelserne for mineralogiske processer m.v., og landbrug og gartneri m.v. først indføres i 2025, da disse brancher er energiintensive og særligt konkurrenceudsatte.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5, nr. 3 og 4.

Det foreslås med *stk. 4*, at Skatteforvaltningen efter ansøgning fra en virksomhed kan tillade, at virksomheden foretager en skønmæssig opgørelse af andelen af afgiftspligtig overskudsvarme for 2022, når Skatteforvaltningen vurderer, at opgørelsen svarer til den faktiske mængde afgiftspligtig overskudsvarme for perioden. Det er en forudsætning for tilladelsen, at virksomheden i 2022 har haft ikke-afgiftspligtig overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11, finder anvendelse.

Det har været Skatteforvaltningens praksis, at der for 2022 skulle betales den almindelige overskudsvarmeafgift efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9-12, for overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11, finder anvendelse. Denne praksis foreslås med lovforslaget kodificeret fremadrettet, men ikke for 2022.

I 2022, hvor den omhandlede specifikke overskudsvarmeafgift ikke har været gældende, kan der være virksomheder, som har nyttiggjort anden afgiftspligtig overskudsvarme fra en godtgørelsesberettiget proces, og hvor denne overskudsvarme er blevet blandet med den omhandlede afgiftsfri overskudsvarme, og hvor virksomheden ikke kan måle eller ikke har målt andelen af afgiftspligtig overskudsvarme. De manglende målinger betyder, at mængden af afgiftspligtig overskudsvarme ikke kan opgøres korrekt. Det medfører, at virksomheden i stedet for overskudsvarmeafgiften skal betale den væsentligt højere energiafgift på de anvendte brændsler, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9. Da dette ikke er tilsigtet, foreslås det for 2022 at indføre en mulighed for skønmæssig opgørelse af afgiftspligtig overskudsvarme efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, hvilket kan afhjælpe denne utilsigtede konsekvens.

Det bemærkes for en god ordens skyld, at disse virksomheder således er blevet bedre og ikke dårligere stillet på grund af Skattestyrelsens praksis fra og med den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 5*, at afgiftspligtige varer, som efter lovens ikrafttræden udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, bliver omfattet af den nye afgift efter lovforslagets § 4.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, da de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 4,5 kr./GJ, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr./GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

§ 10 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 med 1,6 pct., jf. dog § 10 c.

Stk. 2. - - -

§ 10 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 8.

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og senest ved § 8 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, 1. pkt., udgår », 10 c«.

2. § 10 a, 1. og 2. pkt., ændres »4,5 kr./GJ« til: »8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«,

og som 3. pkt. indsættes:

»Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

3. I § 10 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »1,6 pct.« til: »7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau)«, og » jf. dog § 10 c.« udgår.

4. I § 10 b, stk. 1, indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved tilbagebetaling for motorbrændstof efter § 10, stk. 3, kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen for diesel-ækvivalenter i § 1, stk. 8, 2. pkt. i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Ved tilbagebetaling for øvrige afgiftspligtige gas kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Satserne for tilbagebetaling i 2.-4. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

5. § 10 c ophæves.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 10, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 10 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a gælder ikke for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5-6. - - -

§ 10 e.

Stk. 1. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, § 10 b, stk. 3 eller 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 2-5. - - -

§ 16. (Ophævet).

6. I § 10 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

7. I § 10 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 10 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ. (2015-niveau).«

9. I § 10 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 10 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 10 d indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

11. I § 10 e, *stk. 1* udgår »§ 10 b, stk. 3 eller 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4.«

12. Efter § 15 indsættes:

»§ 16. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved §
3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og senest ved § 9 i lov nr.
832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med
4,5 kr./GJ, jf. dog §§ 8 b, 8 c og 8 d. Afgiftspligtige kan
vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som
en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr./GJ delt med
afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

§ 8 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a
finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarm-
ning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af
tilbagebetaling efter § 8, stk. 4, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet for-
brug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksom-
hed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug,
gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyr-
avl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift
efter § 8 med 1,6 pct., jf. dog § 8 c.

Stk. 2. - - -

§ 8 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med
EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes
til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på
mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der
foregår detailsalg, jf. bilag 8.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes
under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel
anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virk-
somheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 8, stk. 4,
nr. 4, finder tilsvarende anvendelse

§ 8 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a
finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk
reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a
finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i
elektrolyse.

1. I § 8 a, 1. pkt., udgår », 8 c«.

2. I § 8 a, 1. og 2. pkt., ændres »4,5 kr./GJ« til: »8,1 kr. pr.
GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med
den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og
med den 1. januar 2025«,

og som 3. pkt. indsættes:

»Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt.
reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolie-
produkter m.v.«

3. I § 8 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »1,6 pct.« til: »7,1 kr. pr. GJ
(2015-niveau)«, og », jf. dog § 8 c.« udgår.

4. I § 8 b, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 2.
pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med
7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk.
3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Satserne i 2. og 3. pkt.
reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolie-
produkter m.v.«

5. § 8 c ophæves.

6. I § 8 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter
§ 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

7. I § 8 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5-6. - - -

§ 13. (Ophævet).

§ 9. - - -

Stk. 2-11. - - -

Stk. 12. En forholdsmæssig del af energiprodukterne kan henregnes under stk. 11 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 11 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 13-14. - - -

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 8 d, *stk. 3*, indsættes som *3. pkt.*:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau). «

9. I § 8 d, *stk. 4*, indsættes som *3. pkt.*:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 8 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 8 d indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

11. Efter § 12 indsættes:

»§ 13. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 3

I lov om afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbeholdning nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og senest ved § 12 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12.«

Stk. 13-15 bliver herefter stk. 14-16.

Stk. 15. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 13 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tilde-ling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr./GJ, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr./GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

§ 11 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11 c.

Stk. 2. - - -

§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 7.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

2. I § 9, stk. 15, 1. pkt., der bliver stk. 16, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 15«.

1. I § 11 a, 1.pkt., udgår », 11 c«.

2. I § 11 a, 1. og 2. pkt., ændres:

»4,5 kr./GJ« til: »8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2024 og 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«, og som 3. pkt. indsættes:

»Satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.«

3. I § 11 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »1,6 pct.« til: »7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau)«, og », jf. dog § 11 c.« udgår.

4. I § 11 b, stk. 1, indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved tilbagebetaling for motorbrændstof, som tilbagebetales efter § 11, stk. 3, kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen for dieselækvivalenter i § 1, stk. 8, 2. pkt. Ved tilbagebetaling for øvrige afgiftspligtige produkter kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetaling efter 2. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 7,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., gange med 1 over 1,2. Satserne i 2.-4. pkt. reguleres efter § 32 a.«

5. § 11 c ophæves.

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i ovnene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5-6. - - -

§ 17. (Ophævet).

§ 1. - - -

Stk. 2. Afgiften udgør summen af nr. 1-4 opgjort pr. kilogram eller liter plantebeskyttelsesmiddel:

1) 112,88 kr. pr. kilogram eller liter plantebeskyttelsesmiddel gange midlets sundhedsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

2) 112,88 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets miljøeffektbelastning pr. kilogram eller liter middel.

3) 112,88 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets miljøadfærdsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

6. I § 11 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

7. I § 11 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

8. I § 11 d, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

9. I § 11 d, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»For denne varme og disse varer nedsættes tilbagebetaling af afgift efter § 11 med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau).«

10. I § 11 d indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter stk. 1-4 kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 5,7 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 8. Satserne i stk. 1-4 og 7 reguleres efter § 32 a.«

11. Efter § 16 indsættes:

»§ 17. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 4

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020 og § 4 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 3, ændres

»112,88 kr.« til: »140 kr.«.

4) 52,75 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof.

Stk. 3-5. - - -

§ 2. For 2015 udgør afgiften for følgende energiprodukter:

1-17) - - -

Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15° C for varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 44,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer 41,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 40,4 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer 36,5 øre pr. liter (2015-niveau). For gas nævnt under stk. 1, nr. 11, foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Stk. 3-7. - - -

2. I § 1, stk. 2, nr. 4, ændres »52,75 kr. « til: »20 kr.«.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 18 og 19:

»18) Karburatorvæske, 29,7 øre pr. liter.

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.«

2. I § 2, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

Registrerede virksomheder kan som alternativ til stk. 1, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 8, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).«

3. I § 2 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften efter stk. 2, 3. pkt.«

5. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 6

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret ved § 12 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 16 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

§ 6. ---

Stk. 2. For registrerede virksomheder, der opgør den udledte mængde af NO₂-ækvivalenter til luften i overensstemmelse med § 1, stk. 4, opgøres den afgiftspligtige mængde som mængden af varer omfattet af bilag 1, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog § 7. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af varer, jf. dog § 8, stk. 4.

Stk. 3-6. ---

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

1. I § 6, stk. 2, 2. pkt., udgår », jf. dog § 8, stk. 4«.

2. § 8, stk. 4, ophæves.

3. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 7

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 906 af 21. juni 2022 og senest ved § 1 i lov nr. 1268 af 13. september 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Påbegyndes en afregningsperiode påbegyndes i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

§ 14 a. (Ophævet).

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 8

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 478 af 14. april 2020, som ændret ved lov nr. 168 af 29. februar 2022, foretages følgende ændring:

§ 16. (Ophævet).

1. Efter § 15 indsættes:

»§ 16. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af udledningen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 9

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 672 af 19. april 2021 og § 20 i lov nr. 1240, foretages følgende ændring:

§ 12. (Ophævet).

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 12. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af udledningerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 10

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. februar 2020, som ændret ved § 15 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændring:

§ 22. (Ophævet).

1. Efter § 21 indsættes:

»§ 22. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.«

§ 11

§ 3. ---

1.-4. ---

5. § 1, stk. 2, affattes således:

Stk. 2. Afgiften udgør summen af nr. 1-4 opgjort pr. kilogram eller liter plantebeskyttelsesmiddel:

1) 119,09 kr. pr. kilogram eller liter plantebeskyttelsesmiddel gange midlets sundhedsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

2) 119,09 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets miljøeffektbelastning pr. kilogram eller liter middel.

3) 119,09 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof gange midlets miljøadfærdsbelastning pr. kilogram eller liter middel.

4) 55,65 kr. pr. kilogram eller liter aktivstof.

§ 4. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttrædelsestidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den lavere afgift, jf. § 1, af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsnedsættelser i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 1. januar 2030.

§ 3. ---

Stk. 2.-3. ---

I lov nr. 168 af 29. februar 2020 om ændring af lov om afgift af tinglysning af ejer- og panterrettigheder m.v. (tinglysningsafgiftsloven), emballageafgiftsloven, lov om afgift af bekæmpelsesmidler og forskellige andre love (Indeksring af de faste tinglysningsafgifter og en række miljøafgifter og genindførelse af registreringsafgiften på luftfartøjer m.v.), som ændret ved § 9 i lov nr. 2227 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 5, ophæves.

§ 12

I lov nr. 906 af 21. juni 2022 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter og ligningsloven (Nedsættelse af den almindelige elafgift, afskaffelse af grøn check for ikke-pensionister m.v. og forhøjelse af det maksimale beskæftigelsesfradrag), foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 3 og 4, ophæves.

§ 13

I lov nr. 1268 af 13. september 2022 om ændring af lov om afgift af elektricitet og ligningsloven (Nedsættelse af den almindelige elafgift i fjerde kvartal 2022 og i 2023 og forhøjelse af det maksimale beskæftigelsesfradrag for indkomstårene 2022 og 2023), foretages følgende ændring:

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttrædelsestidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den lavere afgift, jf. § 1, af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse for den efterfølgende afgiftsnedsættelse i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023.

1. § 3, *stk. 4 og 5*, ophæves.